# LVIII

## Echo muzycz. i artyst. roku 1893. 1.

### Echo N 484 (1) z 7 stycznia 1893.

W Warszawie zmarł 4 b.m. Jan Śliwiński zasłużony pedagog były prof. gry organowej w konserwatoryum warszawskiem. Śliwiński urodził się w Słupcy z rodziny muzykalnej. Ojciec był organistą, niezłym muzykiem a stryj jego natomiast Mazurka. Pierwsze studya odbywał pod kierunkiem Czapskiego i K. Balckego następnie w Warszawie uczył się fortepianu u Józefa Nowakowskiego a harmonii od Freyera. W r 1851 otrzymał patent na nauczyciela muzyki, i pracował w Słupcy i Kielcach. W r 1860 powrócił do Warszawy i wstąpił do Inst. utworzonego przez Ap. Kątskiego. Zaś w r 1863 objął tam klasę niższego fortepianu. W tym czasie otrzymał pierwszą nagrodę z wyższej klasy organowej i nagrodę konkursową za kompozycyę.

Najświetniej odznaczył się jako prof. gry organowej. W r. 1865 powierzył mu Katolicki Kierownictwo nad muzyką w Katedrze Św. Jana, które też dzierżył aż do objęcia tego stanowiska przez Al. Zarzyckiego. Syn jego Józef wybitny wiolonczelista, jest [illegible] wielkiego jego imienia.

Echo muz. N 485(2) z 14(2) stycznia 1893

Bracia Damrosch odbyli wycieczkę po Filadelfii, Brooklinie i innych miastach Ameryki półn.

Henryk Bobiński prof. szkoły muz. Szostakowskiego w Moskwie wystąpił z powodzeniem w ostatnim koncercie filharmonicznym.

Echo N 486(3) z 21(3) stycz. 1893.

Mira Heller (Kazimiera) (Portret). Córka urzędnika kolei w Galicji pierwotnie na

nki wokalne odbyła w Stanisławowie pod kierunkiem p. Wojciecha Biernackiego, później przeniła pod kierunek pp. Paschalis Souvestre we Lwowie.
(Pani Souvestre z domu Paschaliszewna jest rodem z Warszawy i uczennicą Lampertiego. Przybyła do Lwowa przed 7 lub 8 laty osiedliła się tutaj)
Panna Heller posiada obszerny głos mezzosopranowy. Osiąga głosem wzorowo, technika staranna i zimniejsza tonu. Po trzech latach nauki wystąpiła w roli Amneris i została przyjęta z zapałem przez publiczność lwowską. Po ukończeniu zaraz otrzymała zaangażowanie do Odessy, gdzie w sezonie 1890-91 śpiewała z wielkiem powodzeniem.

4) W małej grupie rozumie się,
ważne w Poznaniu, dokąd była
zaangażowana na trzy lata;
poróżniwszy się jednak z dy-
rekcyą udała się do Wiednia
aby tam pod kierunkiem Pau-
liny Lucca pracować [illegible] nie-
którymi partyami operowemi. Potem
występowała w roli Aidy we
Wrocławiu ale to partya trु-
dna i została [illegible].
W Warszawie debiutowała jako
Mignon ~~Carmen~~ z wielkiem powo-
dzeniem; a występ jej w
Carmen sprawił mniejsze
wrażenie.

Dalej mandolinistka Olesińska

Ks. Bielawski proboszcz parafii
~~[illegible]~~ [illegible] zajęła wszystkim

Zgodnie w Tomie Dokument
rozstrzygającą Datę urodzenia
Klopfera stanowiono:
Oto treść jego:
Annus 1810. 23 Aprilis.
Ego, qui supra supplevi ceremo-
nias super infantem baptisa-
tum ex aqua binis nominibus
Fridericum, Franciscum
natum Die 22 Februarii,
Magnificorum Nicolai Kloppen-
gali et Justinae de Krzyżanow-
skias legi. coniugum. Patrinis
Magnificus Franciscus Grombecki
cum Magnifica D-na Anna
Skarbkowa Comitessa de Lco-
lonowa viola."
Taka więc Klopfera urodził się
Dnia 22 lutego 1810.
<u>Nazwisko [illegible]</u>
<u>Marczyński Piotr</u> Dni [illegible]

a. Kwiat Żołnierki śpiewa pani
Gawalewiczowa b. Serenadę [illegible]
mi w kole śpiewa Skalina.
Oba utwory oświetlone [illegible]
o niedościgłych przymiotach melo-
dyjnych i ustawnie harmoni-
zowane. na uczynienie
Dzierżanowski Emil op. 4. a. Kalo-
[illegible] b. Berceuse zagrane na
skrzypce i fortepian.
— Von [illegible] Schlaf [illegible]
(śpiewa polskie [illegible])
Ja do utworu [illegible]
pióro [illegible] szczególna [illegible]
ność i [illegible] dobrze.
Polecam jest utworom [illegible]
[illegible], kołysanka wdzięczna.
Aleksander Bandrowski
tenor opery w Frankfurcie

nad Niemnem zyskał ogólnie
wszystkie prawie zwrotki na sce-
nach niemieckich znaczne
powodzenie.

Pan Reszke występował w jakiejś
średniowiecznej z powodu der Głó-
wna tej kochanka de Mailly-
Nesle.

Echo muz. № 487 (4) z 26 (16) stycznia 1893.

Pani Regina Pinkertówna śpie-
wa w Barcelonie.

Pani Kamilowa (uczennica
Simonettiego) podpisała kontrakt
na lat cztery z dyr. opery król.
w Dreźnie.

Józef Śliwiński koncertuje
obecnie w Liverpoolu.

Wł. Górski po koncertach lon-
dyńskich odbywa tournée po
Anglii Szkocji i Irlandii, któ-
rą zakończy w połowie przyszłego
miesiąca, grał w Bournemouth
Leicester, Manchester etc. [illegible]

jednogłośnie podnosi się ku do złotej jego grze.

Zygmunt Stojowski zamieszkały stale w Paryżu wystąpił dwukrotnie z niezwykłym powodzeniem w Berlinie. Krytyka berlińska uznaje w nim jednego z najlepszych wykonawców dzieł Chopina i Schumanna.

Zeleńskiego kwartet a-moll (op. 42) został wykonany z powodzeniem na wieczorze muzycznym kwartetowym naszego koncertu przez Drzekana.

Pan St. Cieslowski tenor święcił w tych dniach 25 letni jubileusz swej pracy w chórze w kościele św. Jana. Ostankowicz rektor, któremu

nerg czy lirowa pamiątka tkwiący
a także pieśniami i kartami
z przeszłości.

Echo muz. N 488 (5) z 4 lutego 1890

Ludwik Marek (portret)

zmarł we Lwowie dnia
18 stycznia 1890. Urodzony
w Tarnopolu w r. 1837. Pierwszą
naukę pobierał od ojca. Gdy
jako młody chłopiec wystąpił
tam z koncertem, Liszt we
Weimarze wziął go na dwa-
wie w konserwatorium na do-
rocznym pianistką Fanny
Ney. Ponieważ znany stó-
bawił też u Hellebranda
i Milana a następnie
Neapoli. Teraz uczył się u
Wielkiego i Mikulego. Potem
udał się na szereg koncertów
po Rosji i Rumunii, gdzie
po domach ziemiańskich

nagrodę której pragnął kilka lat bawił. We wrześniu w r. 1872 udał się do Liszta. W marcu 1873 koncertował w Wiedniu, następnie zaś odegrywał mu Bülowa Bacha [?] klasycznie a ostatniego Beethovena. Gra jego nadzwyczaj piękna artystyczna, która wywołała ogólne wrażenie. Koncerty też jego dane wzbudziły pro- [?] pozyskanie [?] od Liszta z jednej [?] cała rzesza [?] wielbicieli a otwarta pomoc mego zakładu [?] cieszyć się zaczął wielkiem powodzeniem.

Wraz z nadzwyczajną energią do wykończenia jego nauki [?] uczeń [?] Piotr Daniell [?]

(w Antwerpji) Dani

Tyberg Baltinger (nie-
wiadomo) Leo de Wielosso
w [illegible], Maryja
Goldman Majewska (pro-
[illegible] [illegible] [illegible])
[illegible] i Kazimierz Kozłowski
wiele [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] a zagrani-
[illegible] [illegible] do [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
koncerta z [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible]. [illegible]
był z Maryją w [illegible].
miał [illegible] [illegible] przyjaciół.
Ignacy Paderewski koncertuje,
jest w Ameryce. Tygodnik
nowojorski The Musical
Review zamieścił protest
[illegible] i [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] J. [illegible].

Artysta skomponował utwo-ry o sześć pieśni do ballady Mickiewiczowskiej. Tekst ukaże się w języku polskim, niemieckim, angielskim i francuskim. Wydana będzie w Berlinie.

Emil Młynarski koncertu-je z poprzedniem powodzeniem w Peters-burgu, skąd po ukończonem tournée wybiera się do Pa-ryża.

Koncerty Śliwińskiego w Londynie są jednym szere-giem owacyj.

Teresa ~~Ark~~ Arklowa śpiewa-czka w dotychczasowem zespo-le w neapolitańskim teatrze San Carlo wśród entuzjazmu.

Teorya p. Lorańskiego z uwagą, którą drogą z zasad jego wyliczoną doszedł do wykrycia prawa akustyki instrumentowej smyczkowych — posiadającą znajdującą obecnie uznanie i w fabrykacyi. Dziennikach niemieckich.

Echo N 489 (6) z 11 listop. 1890.

Na ostatnim wieczorku Tow. muz. zebrany z współudziałem Tow. zalecanym p. Stolpe-Działyńskiej z prezentowana ty balladę kompozycji pana Kazimierza Dąbskiego p.t. „Niezmierna burza” nader interesującą.

Dziennik nowojorski: The musical Courier zamieścił portret i życiorys Aleksandra

14. Lamberta w odznaczeniu-niu, pianisty który zajmuje w New Yorku stanowisko Dyrektora College of Music. Dr. Lambert zamierza dać koncert na dochód ro-dziny po zmarłym nieda-wno St. Chorzelskim, który należał do grona przedsta-wicieli wspomnianej instytu-cji.

Karol Koczalski, koncertował Dnia [illegible] w Chicagu z wielkiem powodzeniem.

Piotr Maszyński zamiano-wany został dyrektorem szkoły śpiewu operowego.

Marja Wyszewska koncer-tować będzie z [illegible] [illegible] w [illegible]

a 17 km [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ([illegible]) [illegible]
[illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Paderewskiego, [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible].
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] na [illegible]
po [illegible] został [illegible]
[illegible] [illegible]

Osko N 490 (7) z 18 lutego 1893.
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. [illegible]

Osko N 491 (8) z 25 lutego 1893.
Z [illegible] [illegible]

16.

[illegible] zasługę na Dolnej, [illegible] Dąbrowskiej, raz Sznajdzki wyjechał do Lublina zdziesiątkowanej i rozbitej organizacji. Ostatnia we wrześniu naszym [illegible] pseudonim Bolesław-ska, jako następczyni [illegible].

Kazimierz Dąbrowski

z organizacji przez komisje odwołany w czasie z [illegible] z akcji [illegible] [illegible] Kierujący był wyjątkowo [illegible] na organizacje [illegible] [illegible] [illegible] z [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Echo № 492 (9) z 4 marca 1893.

Antoniego Grzywacza młodziutki skrzypek 9 lat [illegible] solowo [illegible] przedwcześnie na dalsze kształcenie się. Jest on uczniem prof. Rosena podobnie jak i Bronisław Huberman, studjujący teraz w Berlinie u Joachima.

St. Barcewicz wystąpi 10 bm. z koncertem w Kijowie.

Echo № 493 (10) z 11 marca 1893.

Portret i życiorys Panny Szumowskiej utalentowanej uczennicy Paderewskiego umieszcza bm. angielski miesięcznik The Magazine of Music.

utwór St. Niewiadomskiego pt. „Na fujarce” do słów Kono[pnickiej]

przechodziły na skór i tam okres
zaliczył do swego repertuaru
Moniuszki. Za śmiercią wymienionego,
Henryk Dobiński kompozyto-
wał w Wiedniu walc „Różan..”
Dopełnia przyjęła jego książka
uzupełniwszy.
Dnia 26 lutego odbyło się po-
święcenie zakładu Ziemiańsky
[illegible] zaś to zbawienna
[illegible] kompozytorka.
Lambertowa Kochańska rozpo-
częła występy w wielkiej operze
w Petersburgu.
Echo Nr 494 (11) z 18 marca 1879.
W teatrze San Carlo w Neapolu
odbyło się przedstawienie Pana
Pia Montelcone.
Zmarł dnia 14 tm. Józef Sikorski

prof. [illegible] Kons. [illegible]
[illegible] lat 29.
W Dreźnie zmarł Wilhelm
[illegible] fortepianista
kompozytor. [illegible]
[illegible] się [illegible]
[illegible]
[illegible]
i [illegible]. [illegible]
[illegible] się [illegible]
a [illegible] się [illegible]
[illegible]. [illegible]
[illegible] w [illegible]
[illegible]
w [illegible]. [illegible] lat 56.
Oko № 5 (12) z 25 marca 1890.
[illegible] marca [illegible] się na
[illegible]
[illegible] z [illegible]
[illegible]. [illegible]

wynagradzała zwolenników Kon-
certantka wytwornością
układania i szczególnem
cieniowaniem. Wzrost jej
umiarem zwiększa się za efektem.
Panna Szymanowska —
przyjezdna z Kijowa zagra-
nicza da w Warszawie kon-
cert w sali ... dnia
26 bm ogólnie uprzednio.
Angiel Rodman młody
pianista mający koncert
własny w Niżny.

Echo N 49 6(13) z 31 marca 1893.

Panna Zapaśkiewicz zaan-
gażowana na drugą wystę-
pom do Gabinetu Śpiewa-
ków z powodzeniem przez
przedstawieniem „Carmela"

Dnia 3 lm. koncertowała Pani Dąbrowska w Chicago wobec tłumnie zebranej publiczności. W dodatku na programie wygrała również "polonez" - same Z. Noskowskiego na życzenie na fortepiano.

Adam Wieniawski kom. Jego ta opera "[illegible]" Szczęśliwa maska przedstawiona na scenie T[illegible] nowa tak mąż która nie zyskała uznania, chociaż wykonana pomiędzy w Kościele św. Jana ogólnie się podobała. Obecnie p. Wieniawski zajmuje się zagraniem wież pięknego kształtu [illegible] najnowsze belgijskie "Carillon"[*] - grano w roku zeszłym

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
1. [illegible]
[illegible] "[illegible] Deo gloria" 2. [illegible]
[illegible]
[illegible] 3. [illegible]
[illegible]
[illegible] (Va dans
la monde) 4. [illegible]
[illegible] ([illegible]
[illegible]) 5. [illegible]
[illegible]
[illegible] Park-ätte?
[illegible]
[illegible]
[illegible] 8. [illegible]

23.

5 pierwszych nagród z któ-
rych jedną za szczególnem
odznaczeniem. (!!!)

Echo Nr 497 (14) z 8 kwietnia 1893.
Zmarł w Warszawie dn. 22 mar-
ca 1893 Adam Herman wio-
lonczelista, naonczas ojciec zna-
nej pani Gervais. Wysoko wy-
robiona technika. Mało zna-
ny bo się nie udzielał. W
Warszawie wzbudzał zachwyt w
latach 1850–1860. Tu powrócił
do [illegible] polskie w ca-
łej Warszawie gdzie koncertował
pod nazwiskiem Hermanowskie-
go [illegible] w epoce Patti,
której dotąd miał pod [illegible].
W ostatnich czasach zgłosił
się na [illegible]
w szkole [illegible]. [illegible]
[illegible] kilka miesięcy całą
[illegible] pracował.

Antonina Keller Konserwatorja w Łodzi

Maryja Wyszomirska Konserwatorja w Lublinie.

Echo № 498 (15) z 15 Kwietnia 1890.

Zmarł w Warszawie Jan Quattrini dyr. naszej opery którą przez lat 48 kierował. Urodził się w Brescii 13 Maja 1822 wykształcony w konserwatorjum mediolańskim.

W r. 1840 przybył do Warszawy jako dyr. trupy włoskiej — i tutaj miał powierzenie objęcia dyrekcji opery naszej. 114 oper wystawiono za jego dyrekcji. Jako nauczyciel śpiewu niemało położył zasługi. Jego uczniami byli Ludwika Lewandowska

Zawiszanka Helena, Dowi-
kowska Bronisława, Kwie-
cińska Marya, Miller
Wład., Hillebrand, Cieślewski
Chodakowski, Kwieciński
i wielu innych. Od dwu-
lat minęło się za staraniem
urządzał koncerty studenckie.
Echo N 499(16) z 22 kwietn. 1890

Adolfina Zimajer z domu
Wodecka urodz. we Lwowie
w 1866 w 12 roku oddana
była do baletu w Czerniowcach
gdzie dyrektorem był Modrze-
jewski – Zimajer powierzył
jej nauczanie. W 1880 zaan-
gażowana została do składu te-
atrów Warszawskich. Od 1884
do 1889 bawiła za granicą, potem
znowu od lat 4 jest ozdobą
naszej operetki;

(Portret Józefa Wieniawskiego)

Irena Abendrothówna, która obecnie występuje w Dreźnie, rozpoczęła śpiewać będąc w Wiedniu.

Józef Wieniawski koncertować będzie 18 maja b.r. w Paryżu a tam orkiestra Colonna pod jego Dyrekcją wykona świetną romantyczną jego kompozycję.

Wyszły z druku

Aleksander Różycki Dwie pieśni 1. Zaczarowana królewna, na słowa Asnyka 2. Nocturn słowa Różyckiego. Nakładem autora. Pieśni odznaczają się w nastroju romantyczno elegijnym tęsknotą.

Roman Statkowski op. 8

Trzy mazurki na fortepian

i profesjonalnie. Napisane wy-
konanie. Zdobyły uwielbienie.

Echo N 500 (17) z 27 kwietnia 1893.

Zygmunt Stojowski dał w
Paryżu z zakończeniem dnia
21 bm. koncert.

Pani Nesbaum Karasowska
bawiąca obecnie w Nowym
Yorku zaangażowana została
przez Kompo. Arthura Nikischa
na 20 koncertów po Ameryce.

We Lwowie odbył się koncert
Wyszkowskiej i Wąsowskiej
z wielkiem powodzeniem.
dnia 24 bm.

Echo N 501 (18) z 6 maja 1893.

Na koncercie Lutni wykonano
Moniuszki "Graf Tomi-
czek" ballada na chór
męski.

Echo № 502 (19) z 18 maja 1893.

Gustaw Friemann rozwija coraz większą działalność pedagogiczną w Odessie.

W. Grzybowski baryton wyjechał do Londynu zaangażowany do tamtejszej opery na sezon zimowy.

Echo № 503 (z 20) z 20 maja 1893.

Jan Reszke urodził się w Warsz. w 1849 r. Uczył się śpiewu najpierw u Ciaffei który [illegible] [illegible] niemieckiego głosu kształcił go na barytona. Potem udał się do Medjolanu a także (?) korzystał z rad Lampertiego ojca i syna, i [illegible] kształcił się samodzielnie 1872 w Paryżu. Jako baryton wystąpił po raz

pierwszy w Wenecji w tea-
trze Fenice jako Alfons
w Faworycie. Po Wenecji
śpiewa w operze komicznej
w Paryżu potem w Cov-
ent Garden w Londynie
gdzie pewnego wieczora w
Covent Garden śpiewał
Walentego w Fauście w
zastępstwie [illegible] przygotowa-
ny [illegible] w [illegible] i [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ([illegible]). Publiczność
była [illegible] w [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].
Jego [illegible] [illegible] w
repertuarze [illegible] narodo-
wym [illegible] [illegible] i [illegible]
po operacji [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] w Pradze
[illegible] [illegible] i [illegible]

w zakresie repertuaru teno-
rowego. Pierwsze [illegible]
padały w Madrycie gdzie
śpiewał w Roberta Diabła.
Dostał się na [illegible] i [illegible]
[illegible] w Londynie [illegible]
[illegible] [illegible].
Od r. 1880 rozpoczyna świetną
swą karierę sceniczną anga-
żowany do teatru opery wło-
skiej w Paryżu. Partne-
rami Dożenna, Karol
Kaschmann, Romani zaliczali
się do najlepszych
śpiewaków. W Londynie
śpiewa świetnie w Wagnera
Lohengrinie i Meistersin-
gerach. Podpisuje [illegible]
kontrakt z operą paryską

[illegible] tournée amery-
kańskie, zawiązany
wraca do Londynu.
Przed 2 laty zaangażowany
do rosyjskiej opery w Pe-
tersburgu. Wszystkie
te kontrakty okazywały się
wspólnie trzeci bo jeden
[illegible] się nie [illegible]
Edward Reszke o [illegible]
lat młodszy od Jana
uczył się także u Ciaffei
w Mediolanie u Lamperti-
ego i San Giovanniego
zostaje 6 [illegible] śpiewał w
Wenecji Florencji Tryeście
Genui [illegible] [illegible]
Paryżu [illegible] [illegible]
Do największych partyj
należą Mefisto (Gounoda)

Bertram, Gioconda, Cyd
Don Giovanni (Moniuszki'ego)
w Romeo partja Lorenza
i dalej w operach Wagnera
Lohengrin Tannhäuser.
— Władysław Górski muzyka.
1873 w Paryżu wystąpił z
koncertem w sali Erarda.
Dnia 17 bm.
— Pani Ludwika Bajanowska
śpiewaczka która się
w Londynie odznaczała kon-
trakt z Karolem Rosą na
szereg koncertów po pro-
wincjonalnych miastach
Anglii.
Echo N 504 (21) 22 lutego 1873.
Józef Wieniawski koncertował
18 bm. w Paryżu w sali Erarda

**Karol Koczalski** koncertował
Dnia 16 b.m. w Londynie w
Princes Hall z powodzeniem.
**Bracia Reszke** występowali
4 razy w Teatrze Wielkim
Warsz. potem udają się do
Londynu. Po skończonym
sezonie zimowym zaś
wracają do swego majątku
Borowna przed [illegible]
[illegible]
Dziś mają w Chicago.
P-ni **Klementyna Czosnowska**
występowała w operetkach
w Poznaniu z powo-
dzeniem. Potem udała się
do Odessy na gościnne wy-
stępy.

**Echo N 505 (22) z 3 czerwca 1893**

Barytona **Wiktor Grąbczewski**
zaangażowany został do [illegible]

**Echo N 506 (23) z 10 czerwca 1893.**

Wyjazdy:

Ignacy Krzyżanowski op. 51
Serenada op 34 Dwa mazur-
ki op 55 Dwa nokturny op 56
Gawot op 53 Dumka.
Cała ta wiązanka znakomi-
tego artysty jest wielce obiecu-
jąca. Przymioty szkolne ubra-
ne w szatę formy wykończo-
nej. Dobra harmonizacya
i wykończenie.
Wiarus ... Dziś przy-
kładamy słowa Dziennika Poznań-
skiego p. Noskowskiego i przem-
niego zatoczonego. Zostrzega.
Ceko N 504 (24) z 17 Czerwca 1890.
(Teatr w Polsce) Teatr
Władysławowski. Pod tym
tytułem na posiedzeniu
wydziału filozoficznego Aka-
demii Umiejętności w Krakowie

Drugą zasługą Dr St. Windakiewicza
zdanie opracowania owej pracy.
Pierwszy zaś teatr polski powstaje
w XVII wieku. W roku 1628 wy-
stawiono pierwszą operę w
Polsce przy pomocy wędrownej
trupy włoskiej. Tytuł jej brzmi
Galatea, favola pescatoria w
muzyce" jak się z listów nun-
cyatury dowiadujemy. Trupa
ta bawiła w Polsce przez lat 15
od r 1633 do 1648 i składała się
prawie tylko z sił bardziej
poślednich, niemniej jednak
było w niej kilku literackim[illegible]
później zaś zreformowała się
i nabrała cech pierwszorzęd-
nej kompanii aktorskiej.
Do składu trupy należał:
Virgilio Puccitelli z Marchii
Ankonitańskiej jako dyrektor
i poeta teatralny. Prowadzącym
tej trupy był dworzanin Lalantanca,

zespołu, kapelmistrzem był
Maciej Jaszki z Rzymu, dy-
rygentem skórówno Kasper Förs-
ter, alt; muzykami i dekora-
torem Agostino Locci, bo-
wnosząc budowniczym i
intendentem teatru Bartło-
mieju Bolkami z Mantui.
Repertuar w tej trupy składał się
przeważnie z oper, i inter-
medyów baletowych, ofar; dra-
matu i komedyi mniejszej akto-
rzy włoscy nie uprawiali.
Ze źródeł współczesnych
można wykazać 11 [illegible]
przedstawień operowych da-
nych przez ową trupę w Polsce,
z których do naszych czasów
dochowały się bądź to oryginalne
libretta bądź też polskie stre-
[illegible]. Libretta owe
w porządku chronologicznym

są następujące:

1. Giuditta (1605).
2. Dafne (1605) Zmiana i tłumaczenia Samuela Twardowskiego
3. Il Ratto di Elena (1606, 1608)
4. La Santa Cecillia (1607)
5. Narciso transformato, (1608)
6. Armida abandonata (1641)
7. Enea e Didone (1641)
8. Amor e Psiche (1646).

Autorem tych librett był przeważnie Puccitelli, co się zaś tyczy muzyki to zdaje się była przerabiana ze współczesnej partytur zagranicznych, bo nie dochowano żadnej współczesnej partytury nie posiadamy. Co do intermedjów to naturalnie iż przeważnie ich treść mieściła się przy powyższych operach. Oprócz tego jednak intermedja drukowano

38. takie do wielkich przedstawień
baletowych, o których powiadamy
znów [illegible] bez opisu, dwa
nawet współcześnie drukowa-
ne, a zwłaszcza La Pri-
gione d'Amore (1607) i
L'Afrique suppliante (1608).
Zresztą baletami rozmaicie-
no takie opery i [illegible]
[illegible] tu i owdzie [illegible].
[illegible] czasopisma dokładne wy-
obrażenie o [illegible], któ-
re [illegible] baletowi
w innym teatrze [illegible].
W [illegible] wspomnieniach i
listach z owego czasu napo-
tykamy wzmianki o różnych
przedstawieniach tanecznych,
[illegible] przez [illegible] wszystkie,
jakkolwiek było ich naturalnie
znacznie więcej. Były to

jak się okazuje z komedji o cha-
rakterze, według gotowego
scenarjusza improwizowana
tak zwana komedja dell'arte.
Wiemy przyjęcie o tym rodzaju
utworów dziś nam mogą publi-
czności włoskiej Scali i Borto-
lego; w polskich komedjach
zwłaszcza zachowały się tylko
epizody z jednej komedji i o
nazwiskach stałych ma-
sek jak np. Pantalona sta-
rego i zakochanego ojca,
Zannego pierwszego sługi-
cego, Coviella drugiego słu-
żącego, do których dodać na-
leży maskę kapitana Spavento
i Doktora Graziano. Wielka ca-
ła galerja stałych typów ko-
medji dell'arte stworzyła.
Jak więc nadzwyczaj polski
dzisiaj wpłynęła literatura
obcych.

40.) Wyszedł: Poradnik dla po-czątkujących nauczycieli forte-pianu. Napisał Oskar Nowakowski. Warszawa 1890 (Odbitka z „Przeglądu peda-gogicznego” str. 40. Broszur-ka ta zawiera niemało uwag praktycznych.

Panna Karasowska wystą-piła po trzykroć w Chicago na koncercie orkiestry sym-fonicznej z Bostonem z powodzeniem.

Echo № 508 (25) z 24 czerwca 1890.

P-na Łapatkiewiczówna uczen-nica prof. Strobowskiego wy-stępująca z powodzeniem w Ołomuńcu i Brnie otrzymała korzystną propozycję do Frankfurtu nad Menem na czas jesienny.

Wirzymie w teatrze national debiutował z powodzeniem Henryk Kowalski młody basista.

Echo N 509 (26) z 1 lipca 1893.

Wyszły: Stefan Surzyński. Preludya na organy. Utwory ładne dla organistów, przeważnie niezbyt trudne.

S. Niewiadomski „Losia" Krakowiak do słów Maryańskiego. Księg. [illegible] [illegible].

Echo N 510 (27) z 8 lipca 1893.

Szczepanowski koncertuje w Londynie z powodzeniem.

Pani Helena Weychertówna została zaangażowaną do Pragi do teatru niemieckiego na lat 5. Gaża pierwszych 3 lata po 6.000, w 4 roku 8.000 a w 5 tym 10.000 rocznie.

42. Echo N 511 (28) z 15 lipca 1893.

Antoniak Augiewicz wyjeżdża do Paryża celem dalszego kształcenia się w grze skrzypcowej.

Echo N 512 (29) z 22 lipca 1893.

W ubiegłym miesiącu przedstawiano w lwowskiej operze operę „Barbara Radziwiłłówna” 6 razy.

Echo N 513 (30) z 29 lipca 1893.

nie

Echo N 514 (31) z 5 sierpnia 1893.

nie

Echo N 516 (33) z 19 sierpnia 1893.

Sangall J. otrzymał od komitetu przyszłorocznej wystawy lwowskiej polecenie urządzenia biblioteki ~~[illegible]~~ klasztornej w zabytkowej galerji celem pomieszczenia dawnych kompozycji śpiewnych, instrumentalnych.

Echo № 517 (34) z 26 sierpnia 1890.

nic

Echo № 517 (35) z 2 września 1890

nic

Echo № 518 (36) z 9 września 1890.
Krytyka berlińska podnosi bardzo zalety gry młodego Artura Argiewicza.
Młodszy Bernacki wystąpił dwukrotnie w operze warszawskiej w Halce i Fauście. Piękny tenor.

Echo № 520 (37) z 16 września 1890
P. Paderewski bawi obecnie w Montreux w Szwajcarii jako gość Księżnej B. Z podróży amerykańskiej przywiózł 900 000 franków, które ulokował w ziemi.

Echo № 521 (38) z 23 września 1890.
Stanisław Barcewicz zasiadł jeszcze do pulpitu jako nadzwyczajny kapelmistrz opery warszawskiej. Dyrygował „Strasznym Dworem”.

Po pierwszym akcie wielbi-
ciele znakomitego skrzypka
ofiarowali mu srebrną batutę.

Echo № 22 (39) z 28 Września 1893

Panna Maria Wazowska wy-
jechała do Berlina zaangażowa-
na przez agenturę Wolfa do
odegrania własnego koncertu
w sali Bechsteina.

Panna Józefa Szlezygierówna
po koncertowaniu z powodze-
niem w Wilnie udała
się na stały pobyt do Drezna
gdzie otworzyła szkołę śpiewu.

Pani Helena Wrzeszczkowa
udała się już do Pragi jako
nowo zaangażowana prima
donna.

Panna Ida Mor [illegible] wystę-
puje z powodzeniem w teatrze
miejskim w Lecce (Włochy)

Dnia 26 bm. zmarł w Krakowie Antoni Płachecki prof. kons. pianista i komp.

Echo N 523 (40) z 7 Października 1893

Bronisław Huberman koncertował z powodzeniem w Amsterdamie.

Andrzej Cagiewicz w Berlinie.

~~Echo~~ N 524 (41) z 14 Października 1893.

Wyszły: Józef Kazimierz Hofman op 20 Clavierstücke. zdradzają talent.

Felicja Kaszowska zaangażowaną została do opery w Peszcie na lat 3.

Echo N 525 (42) z 21 Października 1893.

Wyszły: Władysław Rzepko szkoła na melodykon harmoniczny. Szkoła ta złożona jest przeważnie

Do którejś amerykańskich organowych firmy „Story and Clark" w Chicago, jednakże wskazówki ogólne dane w niej co do używania rejestrów tak w amerykańskich jak i francuskich instrumentach wystarczają powinny dla każdego z grających jeśli zastosuje się do uwagi udzielonej przez autora sekcji aby nabywając melodykon postarać się o katalog odnośnej firmy, gdzie znajdzie dokładne objaśnienia co do rejestrów.

My, bez [illegible] szczegółów jest bardzo trafny. Zakres pro-porcja wstęp ogólny zawiera mający zasady teoretyczne i posługiwania. Trudności technicznych wykonawca.

Żeleński Władysław op. 40. 47.

Preludio ed Capriccio na fortep.
Są to studya fortepianowe w
poważnym stylu.

Noskowski Zygmunt „Serce
jęka mi z bólu" pieśń z
tr. fortep. opracowana przez
Hellera. Pieśń rzewliwa
i ładna ale mało u nas
ciepła.

Gruszkowski Petites mar-
ceaux faciles, pour Piano.
2 dwa zeszyty dla dzieci.

Różycki Caprices dans
entendre sur tone —
na piano — z przykładami
w pamiątkach

Maszyński Piotr, Wieczorne
wspomnienia na dwa głosy
dziecięce lub chór żeński
do słów Sienkiewicza, kom-
pozycja interesująca.

48. P. Danowski grał w ubiegłym tygodniu w Londynie.

Panna Marya Kozłowska od[illegible] razu się powodzeniem [illegible] znaniem wszystkim Berlinie.

Echo № 526 (43) z 28 Paźdz. 1893.

Bronisław Huberman koncertował z wielkiem powodzeniem w Berlinie.

Dmiechowski po [illegible] przybyciu do [illegible] został zaangażowany i [illegible] do Neapolu.

Echo № 527 (44) z Listop. 1893.

Marya Kozłowska po koncertach Berlińskich dała koncert w Kaliszu.

Bronisław Huberman koncertował w Halle [illegible] z wielkiem powodzeniem.

Pan Rzepkiewicz podał się do dymisji w [illegible] i [illegible] z [illegible] w Wiesbaden.

Echo № 528 (45) z 11 listop. 1893.

nic

Echo № 529 (46 z 16 listop 1893.

Na międzynarodowym kon-kursie belgijskiego stowa-rzyszenia Carillon otrzy-mali nagrody polscy kom-pozytorzy a to:

za duży utwór na orkiestrę. Pierwszej nagrody nie przyznano nikomu. Druga nagroda Noskowski

Utwór drobny na orkiestrę pierwsza nagroda Michał Biernacki

Muzyka religijna.

Msza na [illegible] z orkiestrą Zaszczytna wzmianka Bohdan Borkowski.

Religijny utwór dowolny.
Pierwszej nagrody nie przyznano. Druga nagroda Noskowski.

Utwór fortepianowy

Sonata. Pierwszej i drugiej nagrody nie przyznano. Trzecia Noskowski.

Temat z wariacjami. Nagrody nie ma. Mention très honorable: Noskowski.

Utwór dowolny: Pierwsza nagroda z medalem bronzowym i [illegible] [illegible] Bielawski.

Utwór do śpiewu [illegible]. Sekcja G. dla wszystkich nadzwyczajna [illegible].

utwór solowy – 2 nagroda
Biernacki, mention
très honorable Noskowski
utwór na orkiestrę. Pierwsza
nagroda avec la plus
grande distinction et
félicitations à l'unani-
mité symphonie i Nos-
kowski

Kwartet Druga nagroda
Noskowski trzecia Bier-
nacki

Ogólna wielka nagroda oparta
tak na liczbie jak na
wartości nadesłanych
utworów: Noskowski
odznaczony 8 razy.
(Zamieszcza portrety W. M.
Biernackiego (odznaczony 4 razy)
Marka Roszkowskiego odzna-
czony 1 i Noskowskiego 8 razy.

52.

Marya Wyganowska [illegible]

[illegible] w Wiedniu

z [illegible].

Echo N 530 (57) z 25 listop. 1890.

Opera Warszawska składa się obecnie z (śpiewaków) następujących.

1. Wołoszko Stefan [illegible]

[illegible] i w niejednej barwie

[illegible] w śpiewie krótko-

[illegible] od

operetki. Przed kilkunastu laty

przybył do Warszawy z trupą po-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible].

Przez lat kilkanaście śpiewał w Niemczech, na scenie Warszawskiej był za dwoma nawrotami, ostatnio w 1891 zaangażowany stale. Tenor. Śpiewa Fausta Stefana, Dawida, Alfreda i Fausta.

2. Dawiatkowska Bronisława

Izabella wstąpiła w r. 1857 do szkoły śpiewu przy teatrze pod kierunkiem Pana Quattriniego a przy dniu 20 kwietnia 1858 debiutowała w Stradelli. Śpiewała wszystkie partye drama- tyczne (Marta, Walentyna Eleonora, Aida) mezzosopra- nowe i koloraturowe (Linda, Marta, Królowa Nocy)

[illegible] i nie [illegible]. W ro-
1866 [illegible] ks. Klimo-
wiczowi od roku [illegible]
[illegible]

5. Chodakowski Józef

[illegible] a od [illegible] roku
[illegible]. Jako [illegible]
[illegible] w Tym [illegible]. [illegible]
[illegible] od [illegible] miejsca i dał
się [illegible] pracować jako
dobry [illegible]. [illegible]
[illegible]
[illegible] Köhlera za-
proponował. Chodakowo-
[illegible] miejsca.
Zmarł w r. 1876. Chodakowski
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

w r. 1891, a w r. 1892 [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
wystąpił Pajaców i Otella
w pierwszej śpiewał Tonia
w drugiej Jagona.

4. Marya D'Orio jest
pseudonimem Pani
Zofii z Bogusławskich [illegible]
ki Dra [illegible]. In-
teligentna amatorka. Kształci-
ła się w śpiewie u Pa-
ni [illegible]skiej i prof. [illegible]
[illegible]kiego. Zapisana w
r. 1889 [illegible] śpiewała
Mi [illegible] Miller [illegible] na
jednym z koncertów [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
sopranem [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

wokalnego i po wyjściu z
artystycznej szkoły tej wspólnie
rozszerzyła i usystematyzowała ma-
nierę z [illegible]. Śpiewała
Halkę (z którą jeszcze Skarżyński debiut.)
Małgorzatę (Fausta) w r. 1891
zaliczona do składu opery
stałej, Żydówkę, Aidę
Afrykankę i inne.

5. __Marja Skrabka__ uczennica
prof. Horbowskiego zaliczona
do składu teatru w roku.
~~[illegible]~~ Sopran liryczny
koloraturowy. Śpiewała
Gildę w Rigoletto, Królowę
w Hugonotach, Inez w
Afrykance, Lolę w Kawalerji
Siebla w Fauście.

6. Dąbrowska Aleksandra 5 [illegible]

mezzosopran. Szlachetny dźwięk głosu. W r. 1886 jako uczennica konserwat. Warszaw. prof. Panne wystąpiła na scenie Warsz. w roli ~~Małgorz~~ Małgorzaty w Fauście, później jako Azucena (Trubadur) Zofia, Fanczyk, Beppo (Przyjaciel Fritza) Jas, Dzieja, Amneris i t.d.

7. Szczepkowska Anastazja

solistka śpiewaka nauczona od Ojca, później dalej w Konserwatorjum. Śpiewała w Cavalerji, Amneris w Aidzie, Fides w Proroku, Azucena w Trubadurze i t.d.

8. Lewicka Walentyna z domu Przygodzka, debiutowała w r. 1877 w [illegible] jako mezzo

sopranistka, 1884 udała się do Moskwy i Petersburga. 1890 powróciła do Warszawy. Stażystka w Strasznym Dworze, dalej w Rycerskości Pasia w Hugenotach i t. d.

9. Przygodzka Anna mezzo-sopran, uczennica Lampertiego w Dreźnie. Przybyła niedawno do Warszawy, kształciła się u Okołowskiego, który przedstawił ją z powodzeniem w partyi Micaëli w Carmen.

10 Kwiecińska Marya sopran, uczennica kons. Warsz. w klasie prof. Horbowskiego. Od lat kilku na estradzie. Ostatnio zaczęła debiutować w roli Hanny —

Strasznym Dworze;
Przedniej wprowadzeniem
jako pani w Romeo i Julii.

11. <u>Krajewska Wanda</u> uczen-
nica Krolesińskiej na co-
[illegible], zeszłego roku
do teatru jako Halka
zaangażowana.

12. <u>Kniaziński Walenty</u> tenor
uczeń prof. Mellera i Onottie-
go należy do składu
opery od r. 1877. Zaangażowany
do partii drugich, śpiewał
i mniej lub więcej rolach.

13. <u>Marszałkowska Anna</u>
Drugorzędna śpiewaczka
w r. 1881 zaangażowana do
wszelkich pomniejszych ról
śpiewa w operze. Bardzo
użyteczna.

14. Dobrski Ignacy tenor, uczeń Quattrini'a celujący utalentowany. Otrzymał go stania w rozkwicie lat. przestał zupełnie śpiewać. Śpiewał w Warszawie i Lwowie.

15. Niedźwiecki Teofil należy do składu teatrowego od 1881. Bas piękny. Występował w Strasznym Dworze, Kommandor w Don Juanie, Kardynał w Żydówce i t.p.

16. Siemiński Aleksander bas od r. 1873. Pierwotnie śpiewał pierwsze partye obecnie drugie i trzecie.

17. Landau Joanna była uczennicą prof. Horbowskiego

jej [illegible] głos. Harold w Lo-
hengrinie, Ernani a ter[?]
w Aidzie, Amonasro[?] w
Afrykance itd.

18. <u>Sroczyński Emilian</u> należy
do opery od r. 1857. drugie
partye barytonowe.

19. <u>Bobińska Joanna</u> zam.
<u>Szymanowska</u>[?] kształciła
się w Wiedniu, występo-
wała w Krakowie, dwukrotnie[?]
w r. 1890 debiutowała w Halce[?]
w Carmen z powodzeniem.
Jaworzy[?] to dola i [illegible]

Pani <u>Helena Węgierkowa</u>[?]
występuje z powodzeniem
w Prakse...[?] Wszystkie[?]
zyskała ogólne uznanie

62.

Akta N 531 (48) 22 grudn. 1893.

~~Sprawozdania~~ nie ma.

Akta N 532 (49) 29 grudn. 1893.

Operetka Warszawska

1. Kliszewska Karolina przy Gł.
zw. dawna nagrodzona
[illegible] przy w kwietniu r. b.

2. Kolessa Maryan w r. 1886 w
małym teatrze.

4. Łoskowski Ksawery tak przy
nad dawniej jako tenor
w r. 6. zaangażowany do Warsz.
operetki.

5. Sosnowski Jan [illegible],
[illegible] prowincjonalnych w r. 1892
do Warsz. operetki zaangażowany.

6. Filebornowna Antonina
ur. Łoskowska. w r. 1884
zaangażowana do małego

Teatrem. [illegible] w operetce. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] jego brata.

7. [illegible] [illegible]: [illegible]. W r. 1879 [illegible] do [illegible] opery. Od lutego 1890 [illegible] [illegible] [illegible] operetki.

8. [illegible] Klementyna uczennica Majeranowskiej

9. [illegible] Zofia [illegible] teatru, 1877 w Krakowie, 1881 Warszawa.

10. Majeranowska Honorata ur. w Krakowie w 10 roku [illegible] [illegible] po 6 latach w [illegible] W r. 1846 dyrektor [illegible] zaangażował ją do Warszawy

gdzie dokształcała się z powodzeniem, ... we Neapolu ...
Śpiewała w operach partye zagraniczne koloraturowe.
W r. 1848 we Wiedniu ... w operze nadwornej.
Potem lat kilka na scenach niemieckich. Śpiewała w Hradcu, Poznaniu, Dreźnie, Rydze i innych miastach.
1860 powróciła do Warszawy i na scenie stanowisko zajmowała ... 1866 uwolniona śpiewała lat 4 w Poznaniu i Lwowie. 1878 wróciła do Warszawy gdzie przebywa dotychczas. Była śpiewaczką i nauczycielką. Uczennicami jej były: [illegible] Żurowska, ...ówna, Kliszowska-Zagłobińska i inni.

12 Świeżecka Dominikalina (Maćkowiecka) a z dalszymi lalki' osobami.

Śliwiński Ludwik z drugiej strony teatry prowincjonalne, potem warszawskie w r. 1880 do małego teatru. Grał także role i pracowity.

Zimajer Adolfina aktorka m. in. w Krakowie w r. 1880 w teatrze Poznańskim potem w teatrze małym.

Śmiechowicz Wiktor tenor 1882 zaangażowany do opery od marca 1886 do 6 lat z naszemi ... 1891 debiut z powodzeniem w operetce. Żadnej osobom

6.6.

Sikorski Lamarty Hen-
ryk Poznan 1880 w
teatrze Poznańskim potem
w teatrze małym, znako-
mity komik.

Bauman Wilhelmina

Krakowianka z am. Ham-
chowska 1887 była na
małego teatru, amantki
naiwnie ect.

Grabowski Klemens 1870.

zaangażowany do Krakowa
w 1882 należał do Małe-
go teatru. Inteligentny artysta.

Marzowska Wanda. Warsza-

wianka prowincjonalna.
Krakow 1882 Warszawa
była – Pierwsza Halina od
niewinnej.

W Tygodniku Illustr. zaś znako-
mitego barytonu wykonawcy i
[illegible] jednocześnie opery
„Obaza" do własnego libretta
włoskiego napisanego.

Echo № 538 (50) z 16 grudnia 1893.

W Warszawie umarł Leopold
Dobrzański dnia 10 grudn. br.
ur. 1820. Debiutował 1841
12 kwietnia jako tenor w
[illegible] w [illegible]
[illegible]. 1852 objął obowiąz-
ki reżysera i spełniał je
przez lat 40.

Bronisław Hirschmann kon-
certujący w Paryżu z powo-
dzeniem.

Pani Wyszkowska śpiewaczka
~~[illegible]~~ [illegible] włoskiej
opery w Krakowie i [illegible]
[illegible] do Warszawy.

Echo N 534 (51) z 23 grudnia 1893.

[illegible]. 2 Kartki.

Echo N 535 (52) z 30 grudnia 1893.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Opera w Łodzi. Po [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Łodzi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]! Skład solistów: Józefa [illegible], [illegible] [illegible], Stanisław [illegible] [illegible], Stefan

Drużewiński bractwo, Artur
Pastor 60s, Na wspólny przyjazne
przyjęłamo dokładnie Panie
Ś. Dr. [illegible] Dzierżka Kontrolła,
[illegible] z [illegible] [illegible]ska [illegible]
Kolonatorowy, Zofii z Ruszczeń-
ska [illegible], i Józefa
Lipińskiego bractwa.
Obóz skompletowano z któ-
[illegible] Dolzchorzanowej opera-
cji oraz ostatkami [illegible]-
-ni z tej operacji [illegible].
— Zmarła w Warszawie
Antonina z Lenkowskich
Hlebowiczowa [illegible]-
na [illegible] operacji.
Oraz [illegible] w Piętnej Halamo[illegible]
[illegible] w [illegible]
w Tygodniu [illegible]
i [illegible] [illegible].

Echo muzyczne N 497 (10) z 11 marca 1897.

Dnia 4 b.m. na koncercie muzycznym Dawydowa w Wielkim teatrze tenor opery w Petersburgu p. Figner (?) śpiewał pomiędzy innemi i arję z opery „Romano" kompozycji p. Dłuskiego naszego rodaka, przemieszkałego niedawno na [illegible] konkursie Rubinsteinowskim.

Echo muzyczne N 505 (22) 1897.

Nowości muzyczne:
Roman Statkowski op. 2.
Trzy mazurki na fortepian Jourdan [illegible] et [illegible].
Kompozycje nader dobre op. 5 Valse. Takie oryginalne i wdzięczne

op. 12. 3 morceaux pour Piano Lamie. (Mélodie, Cantabile en sommeillant) [illegible] [illegible]

Stojowski Zygmunt op 1 Melodya i Prelude. op 2 Silhouettes et Toccatina, op 4. Trois Intermèdes op 8. Légende Mazurka et Sérénade. pour Piano.

Zasługują uwagi opus 2.

Sonata dobra ale trochę twarda

Wszystkie jednak zajmujące.

Musikalisches Conversations-Lexikon. Eine Encyklopädie der gesammten musikalischen Wissenschaften für gebildete aller Stände von Hermann Mendel. Erster Band Berlin Verlag von L. Heimann 1870.

Band I.

Albertini ~~Giacomo~~ Giovacchino był około r. 1780 król. polskim kapelmistrzem i zasłynął także jako znakomity włoski kompozytor oper. Jego opera „Circe ~~ed~~ Ulisses" grana była na wszystkich scenach włoskich. Po wybuchu powstania powrócił do Włoch a jego opera „Virginia" napisana w Rzymie przedstawiana zyskała niemało powodzenia.

W r. 1804 powrócił znów do Warszawy jako nauczyciel Księcia Poniatowskiego. Zmarł tamże w r. 1811 w Kwietniu.

Dział II 1872.

Dobrowolski Jan Nep. gitarzysta i kompozytor wymieniony był z wyszczególnieniem w spisie muzyków dziesiątkach lat naszego stulecia.

~~Bohd~~ Bohdanowicz Bazyli altista w teatrze Narodowego w Wiedniu urodz. w 1740 zmarł w Wiedniu r. 1804 w nędznych okolicznościach. Więcej znany jako pisarz jakiś czas zasłynął nie jako artysta ile raczej dziwacznym sprawianiem produkcji

Dostał 4 zegarowi 4 roczki które
same od biedy muzykalnie wy-
kształcił i z niemi w sposób
fenomenalny się wyformował sprze-
dukanat. Bezpośr. kompozycja
jak zwykle na jednych skrzypcach
ostatnia z muzykantami i 16
pałkami, W orkiestrze na
fortepian na 8 rąk i 40 pałkami
symfonię wokalną kom-
ponowaną na 9 głosów, wymaga
uniwersalnego tak, i z
naśladowaniem wszelkich
możliwych głosów zwierzęt
których którymi gwiazdami
są ozdobione i tym większy
swego czasu doznał sławy
publiczności. Bezpośr. skom-
ponował takie klopsiadełka

„Hermannsschlacht" na Doro-
kiertag hen skrzypce z obli-
gato salwami armaty,
przedstawiona i gramatowana
armat. Którego to dzieła
6 lat pracy całą familię
przygotowania i kopiowa-
nia było — lecz
na szczęście nie zo-
stało wykonane.

Brosewna hat sehr schriftsinni-
ge mathematisch-musikali-
sche Schriften veröffentlicht.

Brzowski Józef i siostra

Brzowska Jadwiga

skrzypka, wiolonczelista. Rok 1840
przedsięwzięli podróż po
Niemczech. Rok 1856 Jadwi-
ga koncertowa z powodzeniem. —
Brukseli koncertowanie —

pomimo udała się do Naszego
Orleanu gdzie jako nauczy-
cielka muzyki jest wciąż tą
uszanowaną.

Chomanowski Jan wirtuoz
skrzypek urodził się w roku 1846 w
Polsce – W 15 roku życia wyjecha-
ł do Paryża i prowadzony
przez H. Wieniawskiego
prof. Massartowi celem
dalszego wykształcenia.
Następnie [illegible] [illegible]
i został członkiem orkiestry
wielkiej opery paryskiej.
Grał znakomicie szczególnie
koncerta Viottego jak i Rodego
i [illegible] sonaty Beethovena.
Znakomity kwartecista.
Umarł w [illegible] w r. 1868.

Colet Michał Kantor w Toruniu urodzony we Lwowie 1545. W roku 1567 był Kantorem w Toruniu w r. 1568 przy [illegible] gimnazjum miejskim a w Gdańsku Konrektorem, Rektorem. potem i w [illegible] na której to godności lat 20 przeszło był [illegible] i tamże w r. 1616 dnia 24 Marca umarł.

[illegible] III 1873.

Tomasz [illegible]

Dobrzyński Kazimierz [illegible] kompozytor urodz. 24 Marca 1840 w Poznaniu.

gdzie też pierwszą skromną naukę i muzyczne wykształcenie otrzymał. W r. 1861 wstąpił do Królewskiego Instytutu muzycznego w Berlinie kierowanego przez A.W. Bacha, w którym przebył i przesłuchał przeszło przez 2½ lat. Był uczniem Król. Akademii [illegible] i Ed. Grell'a. Równocześnie uczył się prywatnie u Löschhorna gry fortepianowej a u Flod. Geyer'a kompozycji. W r. 1869 i 1870 wystąpił z pierwszemi swemi kompozycjami na fortep. i 1 Duo z [illegible] tańcami, chwalonemi przez znawców, które odznaczają się niepospolitą zdolnością i dobrą robotą. Obecnie jest on nauczycielem muzyki i dyrygentem amatorsk. towarz. śpiewackiego i orkiestry w Berlinie.

Dworzecki wielki dzielny muzyk
i kompozytor pisał y uwertury
i koncerty na ork. Odznaczanie
melodramami i operetki dla tea-
tru w Wilnie a z których ope-
retka „Dumka przy grzebieniu"
oraz piosenka z „Chatki pasterskiej
miłka" szczególniejszą, cieszył
się popularnością. Oprócz
tego pisał 2 Requiem, kwar-
tety i sekstety na instrumenta
smyczkowe które w r. 1827
w Lipsku wyd. nakładem
Sakiera Warszawa, Pieśnią szcze-
gólniej Polonez który w ca-
łej Litwie i Polsce był
bardzo popularny. W r. 1800
skomponował ... Polonez
w Wilnie Polonez na którą
Dn. cesarza Aleksandra I Kontow-
ny bazylianskiej ... otrzy-
mał. Umarł w r. 1844 i pochowany
... w ...

ks. Radziwiłłego gdzie był kapelmistrzem orkiestry.

Długoraj Albert lutnista i kompozytor żyjący w Polsce z końcem XVI wieku. W Bessarda Thesaurus harmonicum znajdują się niektóre jego kompozycje.

Dobrzyński Ign. Feliks krótki zarys.

Doppler skrzypek urodzony 1819 w Kijowie [illegible] [illegible]. W r. 1840 osiedlił się w Warszawie jako nauczyciel muzyki i kompozytor gdzie też utworzył [illegible] skrzypcowe w stylu salonowym [illegible].

Doppler Franciszek krótki zarys.

Doppler Karol krótki zarys

Wilczek Józef pianista urodz. r. 1842

28 grudnia w Nowym Sączu. W 7 roku otrzymał najpierwsze początki muzyki w Krakowie u pianisty J. Hallmana i u. [illegible] tak zgrabnie prowadził, że po dwu latach nauki wystąpił już w Krakowie jako cudownego dziecka. Towarzyszyło to ze niebywałem powodzeniem [illegible] muzyce. Po grand tournées stanowczo koncertował na cele dobroczynne w Krakowie Tarnowie i Lwowie z powodzeniem. W r. 1858 wstąpił do konserwatorium w Paryżu gdzie się kształcił pod kierownictwem prof. Marmontel'a i ~~Malda~~ Maldan'a. Po 4 latach powrócił do kraju gdzie koncertował a następnie z powodzeniem tak samo i we Lwowie.

W Krakowie zaś uczył się har-
monii u Mireckiego a
następnie Kompozycji u Jos.
Krejči'ego w Pradze. W r. 1863
brał udział w powstaniu dalej zaś
z Pragi przybywszy służył w
oddziałach Langiewicza Czacho-
wskiego i Kurka jako po-
wstaniec. Potem udał się
do Krakowa gdzie 1865 z po-
wodzeniem koncertował. W r. 1866
w Warszawie i Petersburgu.
W latach 1867, 8 i 9 koncertuje w
Warszawie gdzie też umiera
1 czerwca 1869 w [illegible]
[illegible]. Był to artysta o
wielkiem muzykalnem po-
czuciu i wytwornej technice
nie odbierającej jednak na
wywołanie efektu lecz podpo-
~~które~~ rządkującej takowe całemu
wykonaniu.

Durand August Fryderyk
właściwie Durandowski
(pisze przezwisko jako Landowski). Kompozycje jego z lekkiej artystycznej wartości.

Elsner Józef niemiec z urodzenia. Jego rozliczne kompozycje pisane w starym [illegible] kierunku który musiał zabić [illegible] na całą [illegible] lekkie pojętności.
Zm. 18 IV 1854.

Garczyńska Wilhelmina urodz. Bierey córka Gottl. Benedykta Biereya i przez niego wykształcona. Urodz. w Wrocławiu. Występowała z powodzeniem w koncertach już w bardzo młodym wieku w r. 1816 a w r. 1819 debiutowała na scenie w Boieldieu operze Rothkäppchen jako Rosalie z wielkiem

powodzeniem. W r. 1821 wyszła za mąż za Jerzego [illegible], lecz po dwu latach pożycia powróciła znowu na scenę. W r. 1829 występowała w Magdeburgu, lecz z tamtąd [illegible] zdaje się powróciła znowu do pierwotnego zajęcia.

Gerke Antoni urodz. w Polsce w 1814 r. żył i pracował w Petersburgu jako pianista i nauczyciel muzyki i zmarł tamże 27 Sierpnia 1870.

Góranek Antoni skrzypek pianista i kompozytor urodz. około 1712 w Czechach aż przez 7 lat w Pradze następnie udał się do Warszawy gdzie przy Król. Kapeli pełnił obowiązki pierwszego skrzypka następnie dyrektora muzyki. Zmarł w Dreznie 16 stycznia 1761.

Jego kompozycje pozostały w znacz-
nej części w manuskryptach. Ci co
składały się z 24 koncertów skrzyp.
i kilku koncertów na fortepian,
flet i fagot. Był jeden z [illegible]
[illegible] śpiewaków i tancerzy
[illegible] Kasta.

Gosmółka [illegible] krótki ale dobry
utwór.
Goszczyński San [illegible] krótka
wzmianka o Tabulaturze.
Goszczkiewicz Wincenty krótka
niedokł. wzmianka.

Grabowska Klementyna hrabina
wybitna pianistka i kompo-
zytorka. Urodz. w Poznańskiem
w r. 1771 od 1810 żyła w Paryżu
gdzie też w r. 1830 zmarła. Kom-
ponowała Sonaty, mazurki,
Polonezy i t.p.
Grabowski Stanisław pianista
i kompozytor. Od r. 1828 żył

w Wiedniu i umarł tamże w r. 1882. Pozostawił szereg kompozycyi salonowych w lekkim stylu.

<u>Gr[illegible] Adolf</u> pianista i kompoz. urodz. 1819 w Poznaniu. Do 17 roku życia prześladowany kształcił się u [illegible] na fortep. ~~[illegible]~~ później uczył się pod kierunkiem W. Fischera w Brzegu. Następnie zaczął we Wrocławiu studya teoretyczne, lecz dla braku środków musiał [illegible] zarabiać. Po dłu=gich przejściach osiadł pod [illegible] w Warszawie w pewnym magnackim domu a znajomość zawarta z niektórymi utworami Chopina wzmogła jego kompozytorskie zamiłowanie i studya.

Potem udał się do Weimaru
gdzie w Liszcie łaskawego doradcę
i opiekuna znalazł. W r. 1858 uzy-
skał posadę nauczyciela muzyki
w Żytomierzu a następnie
w [illegible] tamże Kolegium jako
nauczyc. fortep. w Moskwie
gdzie też w r. 1868 zmarł.
Jego kompozycje świadczą o
wielkiem uzdolnieniu.

<u>Groblicz G.</u> lutnik w Warszawie
w pierwszej połowie 18 stulecia
Według świadectwa [illegible]
robione miał wyborne skrzypce
wedle Steinera modeli.

<u>Groblicz M. st.</u> lutnik
polski o którego życiu nic
bliżej nie wiadomo. W r. 1861
znajdowała się na wystawie
we Lwowie Viola da
gamba jego roboty z napisem
G. D(ei) G(ratiam). ukończył
M. Groblicz r. 1602. Znana
stary b. staranny D. G. [illegible]
jest mistrzowsko wykończona.

Guzikow Michał Józef wielki artysta.
Band V 1875.

Hertz Michał pianista i kompozytor urodz. 28 Września 1844 w Warszawie otrzymał pierwsze początki muzyki od matki a po ukończeniu realnego gimnazyum wstąpił do polskiego Banku. Po dwu jednak latach pomimo niechęci rodziców oddał się zupełnie muzyce i wstąpił do Konserwatoryum w Lipsku gdzie pod prof. Plaidy, Reinecke i Moschelesem odbywał studya a ukończył takowe w Monachium pod kierunkiem Bülowa. Wyjechał następnie

z powodzeniem w Koncertach
w rodzinnem swem mieście
i wkrótce potem został kapelmi-
strzem teatr. polskiej opery.
W r. 1872 objął posadę nauczyciela
śpiewu w konserwatorjum
Sterna w Paryżu gdzie do
tego czasu pozostaje. Skomponował
wiele polskich i niemieckich
pieśni ludzi... utworów
śpiewu. które przez krytykę z u-
znaniem przyjęte zostały.

Herzberg Antoni ur. 4 Czerwca
1828 w Tomaszowie. [illegible]
[illegible] wykształcony w Wiedniu
w fortepianie od Bockleta w
kompozycji od Preyera.

Hoffman Ernest Teodor
Amadeusz, biografia.

Hoffmann Ludwik znako-
mity obrazów pozytywów i [illegible]

pianista, urodzony 1791 we Nowogrodzie. W r. 1808 wstąpił do konserw. w Paryżu jako uczeń Baillota, w r. 1811 przeszedł akompanjam. w Frankfurcie nad Menem. W r. 1815 dyrekt. muzyki w Detmoldzie. W r. 1820 powrócił na zawsze stanowisko, w Frankfurcie gdzie też 6 kwietnia 1860 r. umarł. Układał lekkie muzyki a uczniem jego był G. Ferd. Hillera.

<u>Hoppe Adam</u> teolog i muzyk urodzony we Drawnie w pierwszej połowie XVI w. był komendantem w Cieszynie (: Teppliwoda) na Sołdatem a w r. 1575 wydał

Dziełem „Cantiones Dio-
rum Dominicalium et
festorum anni. —

## Sacobelli Giovanni Battista

Kapelan królewskiej polskiej około
roku 1640 znany kompozycji koncer-
towej którego Gorbero jako
„szczególny wirtuoza" o-
kreśla.

## Sacobi Jan Obrzatham

urodził się w Tylży na Litwie
r. 1719 ukończył studia na
Uniwersytecie. Pierwsze(?) ... to
otrzymał od ojca naukę ...
D. Pietro głośnego w Berlinie
w 1746 jako nadworny muzyk i
pierwszy oboista do orkiestra
króla w Berlinie do 1768
w którym to roku przeniesiony
na dymisyę, został oboistą w
Poczdamie zkąd ... Zmarł
12 lipca 1784 umarł.

92. Janiewicz Feliks [illegible]

skrzypek, ur. 1750 w Wilnie, protegowany przez Stanisława Poniatowskiego pojechał w 1770 do Paryża, gdzie + [illegible] swoje 8 fortepianowych koncertów. Następnie udał się do Wiednia, w podróży artystycznej od r. 1786 koncertował w Medjolanie. Stąd udał się do Londynu, gdzie [illegible] był dyrygentem tamtejszej włoskiej opery.

Janina Olga, znakomita pianistka ur. 17 Maja 1847 [illegible] [illegible] [illegible]. Koncerty w Warszawie, Lipsku i Wiedniu zjednały jej sławę, szczególniej w wykonywaniu utworów Chopina. Jej [illegible] [illegible] muzyczne 1873

do Ameryki, gdzie występowanie
w Paryżu w r. 1875, zachwyciło
wszechstronnością a jej dziecko
Sinfonietta Gianni Cosagna
Paryż 1874 rozszedł się [illegible] mało-
mówiliśmy.

<u>Janowski Jan</u> Dzielny
skrzypek urodz. w Korzenitz-
nie na Śląsku był strzel-
cem (herbjäger) hr. Sobka
muzykalnego amatora. Także
muzyki jego Rafaeli uz-
kształcił się nadzwyczajnie do
tego stopnia że gdy w 1794
jako zdolny skrzypek objął posa-
dę [illegible] w Warszawskim
teatrze. Komponował
koncerta też koncertowe
lub [illegible] Rickdorand,
[illegible]. Umarł w Warszawie
w r. 1866 dnia 8 kwietnia w
Warszawie. Kompozycji jego
nie posiadamy wydanych żadnych.

94.

## Wspomnienia krótkie.

**Elsner Józef kompozytor**

urodził się 2 [illegible] 1?56 w Grodkowie (Śląsk) gdzie jego ojciec był [illegible]. Pierwsze początki w naukach i muzyce otrzymał w klasztorze [illegible] w OO Benedyktynów gdzie brat jego był [illegible]. Obaj bracia opuścili jednak klasztor i udali się na obczyznę. Józef przybył do Polski gdzie 1799 roku objął obowiązki nauczyciela muzyki u ks. Radziwiłła. W r. 1800 został prof. konserwatorium w Warszawie a następnie w [illegible] [illegible]. Zmarł 22 [illegible] 1846 [illegible] [illegible] Warszawa a szczególnej [illegible]. W r. 1825 w konserwatorium jego

brał udział [illegible] naszym
Chopin. Sam [illegible] wiele [illegible]
wszystko prawie zostało w
manuskrypcie.

Śliwiński Jan Stanisław ks.
krótki życiorys.

Kurpiński Józef znakomity
wirtuoz skrzypiec i kompo-
zytor na swój czas urod.
[illegible] w drugiej połowie 18
stulecia w [illegible]
[illegible], wyrobił sobie
znakomite imię na [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] i
[illegible] [illegible] wydawane
były [illegible] [illegible] [illegible]
wydawane.

Kamieński Maciej krótki
życiorys.

Dnia VI. 1876.

Każyński Wiktor z Dolnego kompozytor i dyrygent urodz. 18 grudnia 1812 w Wilnie. Uczył się kompozycji 1837 w Warszawie u Elsnera. W r. 1840 wystawił w Wilnie muzykę do dramy „Fenella" potem „Żyd wieczny tułacz". Potem osiadł w Petersburgu został w teatrze wycieczka po Niemczech a w 1845 z powrotem zamianowany został dyr. ork. cesk. teat.. W r. 1848 wystawił swą operę „Mari el promes" — bez szczególniejszego powodzenia. Oprócz tego pisał wiele utworów kantat chorów koncertów na fortepian i skrzypce Rondo Fantasia tańce Album do śpiewu i t.d.

Kessler Josef Christoph zdolny pianista i kompozytor urodz. 26 Sierpnia 1800 w Augsburgu w młodym jednak wieku dostał się do krewnych w Feldsbergu na Morawii. Pierwsze początki muzyki otrzymał od organisty Bilek'a [illegible] w sąsiednim miasteczku Nikolsburgu. Tam to już w 11 roku życia [illegible]. Gdy [illegible] 14 [illegible] r. 1816 przybył do Wiednia na filozofię przy tem komponował wiele. 1820 przybył do Lwowa gdzie otrzymał miejsce nauczyciela fortep. u hr. Potockiego u którego 4 lat zostawał. i napisał tam słynne swe etiudy op. 20. wydane u Haslingera we Wiedniu które przez najsłynniejszych pianistów dotychczas wysoko cenione są.

Nie mniej znakomite są tej i Etudy op 51. W r. 1829 udał się do Warszawy, potem do Wrocławia a w r. 1835 powrócił do Drezna gdzie przez długie lata jako nauczyciel muzyki pracował. W roku 1857 przeniósł się do Wiednia gdzie też w 18 stycznia 1872 umarł. Z kompozycji swych dedykował koncerta, Etudy, Nokturny, Preludia (Chopinowi dedykowane) Pieśni kwartety i t.d.

Kleczyński Jan polski skrzypek na skrzypce i kompozytor urodził się około 1797 w Wiedniu, był tam uczniem. Dał koncerta i wariacje na skrzypce.

Kolberg krótki zarys.

Kątski podobnie jak Szymański

<u>Kornwalyńska Paweł</u> kompozytor z drugiej połowy <u>XVII</u> stulecia urodz. około 1650 w Sagolszas na Węgrzech. Dał się poznać pod względem muzykalnym w Wiedniu. Pradze i Semice gdzie zaangażowany na [illegible] w Semice r. 1672 drukował solo Kasowe z tow. Violi da Braccio skomponowane na [illegible] Schöbel'a.

<u>Kwiatkowski Józef</u> uzdolniony kompozytor urodz. 1757 w Warszawie był kapelmistrzem Stanisława Augusta Poniat. a odrazu roku 1796 do Petersburga pojechał. Po śmierci swego Karola [illegible] ~~[illegible]~~ muzyka [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Dnia 29 lipca 1804 na przyjaciela zmarłego Gorzeńskiego otrzymał posadę dyr. teatru i dyrekcji [illegible] Rafała Dworskiego. Car Aleks. I mianował go [illegible] — a gdy w 1821 został tknięty paraliżem [illegible] [illegible] [illegible] stanu i umarł w Petersburgu 27 lutego 1831. Z dzieł jego znane są za granicą tylko francuskie i włoskie romanse (op. 1.) i szereg polonezów na fortep. i orkiestrę — także dzieło Requiem powyżej wspomniane. W manuskrypcie zostało jednak wiele chórów kantat melodramów pieśni etc.

<u>Kraśniewski Ignacy Aleksander</u>

urodzony w r. 1786 w Winnicy na Podolu przybył wcześnie do Petersburga gdzie J. Field był jego nauczycielem

Później jako nauczyciel mu-
zyki żył w [illegible] Warszawie
[illegible] [illegible] a
następnie w Odessie. Powró-
[illegible] zmarł w Warsza-
wie 1859. Wydał zbiór pol-
skich pieśni i polonezy na
fortep. Głównem dziełem
jest jego [illegible] ucz-
niarzy [illegible] dobrze [illegible]
na praktyczne nauczanie
i na [illegible] [illegible]
[illegible].

Kratzer Andrzej dobry pianis-
ta i kompozytor żył w Warszawie
około 1830 zorganizował Towa-
rzystwo śpiewu, które do 1846 istniało.
Zmarł w Warszawie 4 listop. 1842
Jego pieśni i utwory na fortep.
należą do lepszych [illegible]
[illegible]

102.

Kremberg Jakob śpiewak (altowista) kompozytor i poeta. urodz. około 1650 w Warszawie był do około 1687 najpierw nadw. muzykiem Administratora w Magdeburgu, a następnie szwedzkiem Król. Kapeli w Sztokholmie. Około 1688 nadwornym muzykiem w Dreźnie gdzie też wydał w r. 1689 „Musicalische Gemüths-Ergötzung oder Arien [illegible] begleitet)" dzieło zawierające 40 arji z tekstem niemieckim przez niego skomponowanych. Z początkiem 18 wieku udał się do Londynu ~~gdzie~~ [illegible] jako nadw. muzyk gdzie jeszcze w r. 1718 żył. Wydał tamże [illegible]

"England's glory" (1706) napisaną na wezwanie Królowej Anny (tekst i muzyka jego pracy.)

Krengel Grzegorz sławny lutnista urodzony w połowie XVI wieku w Frankensteinie na Szląsku. Wydał zbiór utworów na lutnię, z których jeden egz. przechowany jest w bibl. Karol. w Monachium pod tyt. "Lautenstücke verschiedener Art, jedes auf doppelte Weise gesetzt" (Frankfurt a O. 1584)

Krogulski Józef kmp. kośc. urodz. 1817 w Tarnowie. Był synem kmp. kośc. i dyrygenta Krogulskiego Władysława zmarł 1 gru 1859. — Pozostawił po-

ną. Stąd otrzymał od ojca i [illegible]
mi tak wielkie postępy, że już
1825 r. w Warszawie publicznie
wystąpił. W r. 1829 odjechał [illegible]
[illegible] w [illegible] i
[illegible] w [illegible]
[illegible]. Wydał [illegible]
[illegible] gdzie
10 [illegible] z [illegible]
[illegible]. Oprócz
tego [illegible] 102
[illegible], Oratoryum, wiel-
[illegible],
[illegible], dwie kantaty na
chóry i orkiestrę i kantatę
pt. „Krakowiana" wykonana
w 1835 [illegible]. Prócz
tego [illegible] ([illegible])
dwa koncerty (op. 2 i 8) [illegible]
[illegible] i t. p.
[illegible] 1842 [illegible]

Warszawie. Jego kompozycje kościelne z organami.

J. M. Wielhorski wydał broszurę

Józef Krogulski jako kompo-zytor relig. Warszawa. 1892

Studziński Karol doskonały zna-komity skrzypek i komp. urodz. 17 lutego 1805 w Krakowie uczył się na skrzypcach naj-pierw u D. Rotz'a potem u Lafont'a kompozycji u ~~Przeb~~ Przez kilka lat był członkiem ork. teatru w Koenigstadt, jako pierwszy skrzypek. W r. 1836 zaś objął posadę koncertmistrza i kapelmi-strza w ... księcia w ... W r. 1841 był koncertmistrzem i dyrygent. teatru w Moskwie gdzie po 10 latach zaprowadził swój

Potem przeniósł się do Ham-
burga gdzie uznany był jako
kompozytor. Wydał Koncerty
na skrzypce, wiolonczellę
Duety na 2 skrzypce i skrzypce
i wiolonczellę — Sonaty na
też duety i fortep. Wiadomy
kiedyś kompozytor Ham-
burskiego ... Selbstverlag-
...(Hamburg 1865).
Ani Cezar (Antonowicz).
urodził się 1830 r. francusk.
... (... —
Krakowski Karol jeden
z najznakomitszych polskich
kompozytorów (...)
Krakowski Jan dobry pianista
i kompoz. urodz. 1806 w Petersburgu
Umarł 1860 jako nauczyciel ...
...w ... napisał
kompozycje z ...

Lemoch Wincenty dobry pianista i elegancki kompoz. urodz. 1792 w Czechach, żył od 1824 jako nauczyciel muzyki w Lwowie i dyrektor utwory salonowe lekkiego rodzaju na fortep.

Lessel Franciszek fortep. i kompoz. urodz. około 1780 w Warszawie. Pierwsze początki muzyki odebrał od ojca który był dyr. muzyki ks. Czartoryskiego. Około 1800 udał się do Wiednia gdzie się uczył u Haydna i był jego ulubieńcem. W r. 1810 powrócił do Warszawy występował z koncertami i udzielał nauki. Wydał Sonaty na fortep. Koncert fortep. Rondo Polonaise na fortep. z tow. ork. utwory na flet [illegible] na ork. i t.d.

108. Lewandowski Ludwik

(Lazarus). najznakomitszy kompozytor muzyki synagogalnej, urodzony we Wrześni w Poznańskiem dn. 2 kwietnia 1823 przybył jako 12 letni chłopiec do Berlina gdzie był synagogalnym śpiewakiem o powodzeniu niezwykłem. Po mutacji studiował 6 lat o teoretycznej muzyce u A. B. Marxa i uczęszczał jako elew muzycznej sekcji w akademii sztuki gdzie pod kierunkiem Rungenhagena Bacha i Grella formy nauki i kontrapunkt studiował. Jego prace zyskały dla niego uznania i wykonywano

był [illegible] w r. 1840 po-
wołany na dyrygenta chóru w
[illegible] gminie Berlińskiej
gdzie wiele zasług położył.
Komponował symfonie, u-
werturę, kantaty, muzykę
i wiele [illegible] dramatycznych
[illegible] 6 d. r. 1866
przy otw. nowej
synagogi w Berlinie.
Jego kompozycje synagogalne
są [illegible].

Lipiński Karol Józef

jeden z najznakomitszych
wirtuozów skrzypcowych
niedawnej przeszłości. Uro-
dził się w Radzyniu (województwo
Podlaskie) [illegible]
(albo [illegible]). Co do jego
urodz. [illegible] są daty w
[illegible] metryce r. 30 Paź-
dziernika 1790 [illegible] [illegible]

wiernego jedynego [illegible] fami-
lijnego z [illegible]. Tego nakaz.
W zamian przy okazji nadaje się
z dalszej wielkiego [illegible]
nadalmianie. W [illegible] jednakże
dopiero nakaz z [illegible] nauka
przygodną na okazji [illegible]
pod kierunkiem ojca.
Ten jakkolwiek tylko nas.
Analizując jednakże także
nadalmiający i wyrobiony
w naszym życiu [illegible]
w klasach jednak [illegible]
zawsze dobro [illegible]
i [illegible] każdego
przypadkach Rafael [illegible]
powiedzenie. ([illegible]
nadzwyczajnie [illegible]
[illegible] także [illegible]
[illegible]
ojca [illegible] się [illegible]

a Karol Dolej wtedy Dobrzyński
przy mię kontaktem. W 10 roku
pierwsza stosunkowo i bardzo
wiolonczelę na której w
takiej zaprawiała drabina.
Trzeci raz koncerty Romberga
stanowczo dobrze wykonanie.
Niebawem podnakazie pro-
wracać znowu do stosowań
raz podnakazie który wiolon-
czeli prawie że nie jest
straszny. Pamiętam: ko-
niec jego ręka zyskała przez to
większe wykształcenie i
się tak samo też i prowadził.
nie mniejszą zyskało na
siłę i energii. L. zawdzięcza
tedy - więc i sam wiem - to
przekonanie godne wielkości
szerokości i pełności tonu

wśród niego powyżej wspomnianej
okoliczności. Wiemy że jakie
sobie zyskał sprowadzało
zdolności w 20 roku życia powoła-
no go (1810) na koncertmistrza
orkiestry lwowskiego teatru,
na którym to stanowisku
do 1812 pozostawał. Podczas
tego występował często w kon-
certach w których jednako
mistrzowsko [illegible] na
pianinie na skrzypcach
to na wiolonczelli [illegible]
[illegible]. Pewniej zważał
niebezpiecznego tego procederu.
Po dwu latach koncertmistrzowa-
stwa objął obowiązki dyrektora
i jako taki pozostawał będąc
do dalszej działalności, po-
zostawał jednak na fortepianie
nie grał - co dla każdego

kapelmistrza pod ... niezado-
woleń na próbach towarzyszy
śpiewom na które prosił,
wskutek czego dla należytego
prowadzenia chóru musiał
[illegible] akompaniamentu dru-
głosowego a nieraz nadto
wielogłosowe trzecich
zaintonować (instrumentalnie!
Wiele tego nie dało też zresztą.
Potem w dalszych był
tak nadzwyczajnym. Obok
tych [illegible] między
nasze [illegible] dość
[illegible] i na przedmieściu
[illegible]. [illegible]
Szła na [illegible]
[illegible] aparatu [illegible]
[illegible] też i [illegible]
[illegible] wykształcenia

W r. 1814 zrezygnował ze swej posady a to celem wyłącznego oddania się przy [illegible] swym studjom nad grą na skrzypcach i kompozycją. W r. 1817 zajmowała go [illegible] Paganiniego — a wiedząc o Pag. ~~[illegible]~~ [illegible] Spohra. Na wiadomość tę udając się w podróż do Włoch by tego uwielbianego naówczas [illegible] jego skrzypiec. Przybywszy do Medjolanu dowiaduje się że Pag. jest w Piacenzy. Przybywa tam właśnie na koncert Paganiniego. Podczas pierwszego adagio, [illegible] praktycznie [illegible] się [illegible] Dam tylko kilka. Oddawszy go

[illegible] z zadowoleniem, przez-
ro [illegible] obecność
[illegible] na [illegible]
[illegible]
kto jest i dla nas przegląda.
Wiadomość tą sprawdzałem w
przeznaczeniu jego Paganiniego
którego od [illegible]
L. wspólnie grywał a nawet
w dniach 17 i 30 kwietnia 1818
dwa koncertowe dwa Pleyela
i Kreutzera publicznie
wykonał. W dodatku zaproponowa-
wał mu wspólną wycieczkę
artystyczną po Włoszech której
jednakże Lipiński nie
przyjął. Po powrocie do
Lwowa Karol [illegible]
tych powiadomieniu przez [illegible]
[illegible] kontrapunktycznie.
Z końcem 1818 r powraca

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 90 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

zagrać sonatę Tartiniego
a on będzie się starać słucha-
mi przez najmniej - sposób
tej rozkonania mu przed-
stawić. [illegible] zagrać
a [illegible] z całą otwarto-
ścią poważnego człowieka
[illegible] mu życie [illegible].
nie ma przyjęcia jak dzieła
Tartiniego wykonywać
należy. Pozornie pozornie
mu [illegible] Tartiniego za-
nad [illegible] [illegible].
„[illegible] Pan [illegible]" [illegible]-
[illegible] [illegible]. [illegible] go Pan
[illegible] [illegible] [illegible] i z [illegible]-
[illegible] [illegible] akcentem.
[illegible] [illegible] jak mu [illegible],
[illegible] w [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] tak [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] życie [illegible].

bezwiednie prawie [illegible]
[illegible]
[illegible] tak się [illegible]
z [illegible]
[illegible]
Od tego to samo [illegible]
jak sam o tym [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
i odpowiednio do tego [illegible]
[illegible]
[illegible]
sprawiedliwie – [illegible]
[illegible]
tej szkolnej [illegible] tak aby
[illegible]
nie [illegible]
[illegible]
[illegible]

ściśle wykonanie kom-
pozycji Beethovena.
Pochodzący jak i on we Lwowie
wydał się w podróż [illegible]
w r 1821 w Niemczech. W r 1825
w kraju wszędzie z ogromnym
powodzeniem. W r 1829 spotkał
się w Warszawie z Paganinim.
Ten spotkanie to miało być [illegible]
jak także [illegible] jak pieśni,
[illegible]. Utworzyły się dwie
partye z których jedna na [illegible]
Lip. drugą za Pag. był
Ten Lip. miał [illegible]
[illegible]
z Paganinim [illegible]
koncerty którego „Die
entschiedenen Erfolg hatten")
stanowczo się [illegible]. Dopiero
r 1835 przeskoczył [illegible] we
Lwowie [illegible] się
z całym zapałem [illegible].

Potem przechodził wszystkie podróże artyst. po Niemczech Francji i Anglii. W jesieni r. 1836 powrócił przez [illegible] do ojczyzny [illegible] zkąd odbywał artystyczne wycieczki po Rosji i [illegible]. W r. 1839 powołany na król. [illegible] nadw. koncertmistrza stanowisko które to obowiązki [illegible] 1 [illegible] 1839 [illegible] całem [illegible]. Szczególniej kwartet [illegible] Kapeli jego [illegible] [illegible] [illegible] do [illegible]. Jego [illegible] [illegible] (Andante [illegible]) jako skrzypka jego [illegible] wykonanie [illegible] jako [illegible]

jako [illegible] w [illegible]
[illegible] i [illegible]
[illegible]
[illegible] w [illegible]
[illegible]
[illegible]. Z początkiem
w 1861 [illegible]
[illegible]
[illegible] do [illegible]
[illegible] 16
grudnia 1861 wieczorem o 8
godzinie [illegible] nagle
zagasł. [illegible]
[illegible]
[illegible] w [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] był [illegible]
[illegible] do celu, [illegible]
[illegible]
[illegible]!

Tego osobliwego [illegible] i
znali byli z naszej klasy wszyscy.
Gra jego [illegible] przedziwnie
[illegible] przekonywaniem
najpierw [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
Rosji i Azji (Gancel) [illegible]
najbogatszym kolonistom
[illegible] ale [illegible] nie
[illegible] [illegible] [illegible]
i to najprawdopodobniej — wodą.
[illegible] napalić i [illegible]
[illegible] [illegible]
i [illegible] [illegible] —
— [illegible] [illegible]
[illegible] i energicznie,
[illegible], [illegible]
praktycznie [illegible]
i [illegible] [illegible],
gdyby ~~[illegible]~~ i [illegible]

charakter i wrażenie przez
odczuciu mego płaczliwego się
kształtowania (Gestaltungs-
kraft.) Jego wyraz był prawdo-
dziwie przedmiotowy i
podnosił się i wznosił się
do dramatycznej i [illegible]
osiągającej mocy. W
produkcjach kwartetowych
był niedościgniony w kla-
sycznym umiarze a
jego genialne [illegible]
odbierano Beethovena
i Haydna. Uwagi [illegible] będą
niezapomniane tym [illegible]
słyszeli. Charakterystycznem
jest także w nadzwyczajnej
jego [illegible] ta akademickość
[illegible]
[illegible] że przy którego [illegible]
charakter i grał skupio-
nej mógł zapamiętać

12.4.

(Dass er den Hörer heissen [illegible] [illegible] das „Vio-
lonspiel" vergessen ma-
chen konnte") przyznać
[illegible] wszystkie [illegible]
[illegible]
tylko Paganini'emu [illegible]
[illegible].
Dawid [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] tylko [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
w r. 1808 [illegible]
[illegible]
1884 [illegible]
[illegible]
Albrechta. ([illegible]
[illegible]

łowskiego i pewnemi skrócenia-
mi wziętymi z [illegible] Jour-
nal 1862 N 6. (Pierwsza zamiana
się pewno niedokładności
a szczególniej [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] w Bibl. Nar-
[illegible] [illegible] [illegible] z [illegible]
nimi [illegible] problematyczne [illegible]
[illegible]. Antoniewicz(?)
[illegible] [illegible] [illegible] Domko-
wanego programy [illegible]
[illegible] koncertów przez
[illegible]).

<u>Lipowski Tadeusz Ferdynand</u>

znakomity matematyk i
muzyk, urodz. 28 grudn. 1738
w St. Martin w Bawarii
kształcił się w Passau potem
w Salzburgu na uniwersytecie
salzburgskim, także u Leopolda
Mozarta [illegible] na skrzypcach
harmonii i kontrapunktu

W 1759 skomponował tu-
[illegible] operę "[illegible]
in Parnaso [illegible]
[illegible]" [illegible]
[illegible] 1760 [illegible]
[illegible] w Ingolstadt
i [illegible] się do [illegible]
[illegible] 1760
jako [illegible]
[illegible]
[illegible] 1767.

[illegible] [illegible]
[illegible] 22 Grudnia
1840 w Warszawie [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 12 [illegible]
do Konser. w Paryżu [illegible]
[illegible]
[illegible]. Koncerty [illegible]
[illegible]
[illegible]

z powodzeniem. Zdobył też
uznanie powszechne jako
[illegible]. W r. 1862 zamia-
nowany przez W. Księcia
w Szkole Wojennej [illegible]
[illegible] i nadw. [illegible].
Podniósł od tej [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]. Kompozytorem.
Wszystkie [illegible]
[illegible] w r.
1870. — Wydawał [illegible]
[illegible] w r. 1872 przeszedł prof.
skrzypiec w konserwato-
rjum [illegible]
gdzie dotąd przebywa.
Jego kompozycje wydane
[illegible] i
w. [illegible] na
[illegible], najwyższej [illegible].

Dnia [illegible] VII przyjechał [illegible]
[illegible]. Berlin 1846.
Dobrzyński (tak!) Ignacy
[illegible] polski kompozytor ur.
[illegible] 8 [illegible]
1807 w Romanowie, uczył
się gry skrzypcowej u
miejscowego [illegible]
a następnie teorii u
Elsnera w Warszawie.
Dalej ~~[illegible]~~
[illegible] Spontini [illegible]
[illegible]. Koncerty z [illegible]
[illegible] i [illegible]
i orchestr się [illegible]
Jako kompozytor ~~[illegible]~~ [illegible]
[illegible] z [illegible] na skrzypce
w [illegible]
[illegible] Fantazja i Rondo
z [illegible] orkl. jako szczególne
[illegible] [illegible].

Dobrzyński Ignacy [illegible] nie ma nic
znacznego [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].

Dobrzański Karol ur. 20 Pazdz.
1821 w [illegible]. [illegible]
[illegible].

[illegible]. [illegible] nic
nie znacznego [illegible].

Nowakowski Józef mniej
więcej jako Szymanowskiego.

Nowakowski Jan jako
Szymanowski [illegible]

Nowiński Jan tak samo
jak Szymanowski.

Ogiński Michał Kazimierz [illegible]
[illegible] [illegible]

Ogiński Michał Kleofas
[illegible] [illegible] Polonez
[illegible] [illegible] nie [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]:
(wydany w r. 1793.)

Obraz przedstawia młodo-
go człowieka który strzałem
pistoletowym życia kończy z
na napisem: „Oginsky
désespéré de voir son amour
payé d'indifférence, se
donne la mort tandis qu'on
exécute une polonaise,
qu'il avait composée
pour son ingrate maîtresse,
qui la dansait avec son
rival. W 1824 „The
harmonicon" wydał
polonez i tegoż 6.
Angielscy: Polonez jego
wydrukowany w Warszawie
Petersburgu Paryżu Londyn.
[illegible] wydawane
Florencji Lipsku i Dre.,
Amste[illegible] w liczbie 14.

W r. 1820 jednak zabrał [illegible] 131/
[illegible] jego kompozytor [illegible] zbio-
rów w Wilnie [illegible] bibliote-
ką i [illegible] dodawszy
z [illegible] na [illegible] tego
[illegible] 
100000 franków.

Ostrowski Antoni [illegible]
[illegible] w [illegible]

Band VIII 1877.

Poniatowski Józef Michał
[illegible] Franciszek Janko
biografia [illegible] ob. [illegible] 133/

Poznański J. B. sztycharz
urodz. 11 grudn. 1839 w Charle-
stown (Półn. Ameryka) kształcił
się ~~[illegible]~~ w [illegible]
[illegible] w Wiedniu
i Paryżu – Podróże odbył.
a następnie po Europie i
powrócił do Ameryki 1866
do Nowego Yorku.

**Poznański Józef** brat poprzedniego pianista urodz. 25 Sierp 1841 w Charlestonie uczeń Wolfa w Paryżu i Halevy — koncertował z bratem w r. 1866 powrót do Nowego Yorku.

**Radziwiłł Antoni Henryk ks.** urodz. 13 czerwca 1775 w Wilnie zmarł 7 kwietnia 1833 w Berlinie Biografia.

1802, ~~Trio~~ wydał w Lipsku u Kühnel „Trois Romances avec français" Potem duety na 2 głosy do śpiewu a fortep (Oranienburg u Werkmeistera 1804) Complainte de Maria Stuart (Paroles de Florian) a fortep i wiolonczelli obligato

wykonanie na konkursie w
r 1805. – Dla Zeltera tow. muz.
śpiewackiego skomponował
pewną liczbę kilkudziesięciu
śpiewania. [illegible]
jego Dziełem jest Tancred nad
którym lat kilka pracował.
Dnia 1 Maja 1810 śpiewano
chór wielkanocny „Christ
ist erstanden” po raz pierw-
szy w Akademii muzycznej.
Dzieło to wyszło w Partyturze
i wyciąg fortep. w r 1805
w Trautweina (teraz Bahn)

<u>Poniatowski</u> urodz. w Rzymie
20 lutego 1816. Pierwsze nauki
u Drahomirego Candido Zanetti
pobierał. Takie postępy że jako
8letni chłopiec wystąpił z warja-
cjami fortep. na koncercie.
Wkrótce potem z familią udał się
Do Florencji gdzie wstąpił

Do Collegium. W 17 roku życia otrzymał nagrodę z matematyki. Po wystąpieniu z zakładu tego naukowego instytutu poświęcił się zupełnie muzyce. Brał lekcye śpiewu i kompozycyi u Ferdynanda ~~Ce Cevect~~ Ceccherini kapelmistrza we florenckiego kościoła. Posiadał piękny tenor i wykształcił go tak, że wystąpił na teatrze w Lucce i Florencyi. W 22 roku życia probował się swych sił jako kompozytor oper. Opracował w tym celu tragedyę "Joanna Parisina" Niccolini-niego i napisał muzykę. W r. 1838 wystawiono tę operę po raz pierwszy we Florencyi a kompozytor

sprawił w niej partyj tenoro-
wej. Powodzenie tej opery
spowodowało przedstawienie
jej w Lucca gdzie także z powo-
dzeniem przyjęta została. Na-
stępna kompozycja opera "Don
Desiderio" przedstawiona
najpierw w Pizie na-
stępnie w Wenecji Medyola-
nie Bolonii Livornie
Rzymie Neapolu miała
także równe powodzenie
a w 18 lat potem przedsta-
wiano ją w Paryżu także
z powodzeniem. Trzecia
opera "Ruy Blas" 1842 w
Lucce przedstawiona od-
padła prawie zupełnie.
Kompozytor zrehabilitował
się wspaniale pięknem

powodzeniem opery nas-
tępnej „Bonifacio dei Geremei” w Rzymie Ka-
[illegible] Genui
Wenecji w 1841 roku następ-
nie opera „Il Lambertazzi”
dana we Florencji, tylko
dwom powodzeniem słabsza
opera jego „Malek Adel”
więcej się podobała. Do r. 1847
skomponował jeszcze dwie
opery „La Sposa d'Abido”
która uzyskała głośno
i „Esmeraldę” która klęską
zakończona. Po przełomowych
wypadkach 1848 mianowany
księciem w księstwie Toskanii,
na pełnomocnego posła
w Paryżu gdzie też w 1853
pozostał mianowany przez
Napoleona III senatorem.

W r. 1860 wystawił tam w wielkiej operze 4 aktową operę „Pierre de Medicis" i operę komiczną „Au travers du mur" 1 aktową.

Rhesa Ludwik Jedemin prof. na uniwersytecie w Koenigsberg. Urodził się 1785 na Litwie. Wydał Philolog. „Dainos oder litthauische Volkslieder, gesammelt übersetzt und mit gegenüberstehendem Urtext herausgegeben. Nebst einer Abhandlung über die litthauischen Volksgedichte. (Koenigsberg 1825 in 8°) Eine zweite Ausgabe: Berlin 1843 1 Bd. in 8°

138.

Dnia 1/X Berlin 1878.

Serwaczyński Stanisław urodz. 1781
w Lublinie syn tamtejszego
dyr. muz. katedral. kształcił a
Michała J. Fr[illegible] w r. 1818 i 1819
zwracał przez koncerty z wie-
powodzeniem na siebie uwagę
a w r. 1832 w Wenecji gdzie go
z Paganinim porównywano
wywołał zachwyt. W r. 1837 objął
przez 8 lat dyr. opery w teatrze Pesth
i w r. 1840 w nowowybudowa-
nym teatrze hr. Skarbka we
Lwowie gdzie też następnie
był dyr. muz. kościelnej u OO.
Dominikanów. Umarł 30
listop. 1859 we Lwowie.
Jego ton skrzypcowy nie był
wprawdzie wielki, ale mimo
w mojej przypisuję wielką sła-
wę [illegible] natrafionemu skrzy-
pcowe wedle metody Pagani-
niego, ale jego Adagio

było nieporównanie piękniej.
Entuzjazmował [illegible] wyko-
naniem polskich pieśni naro-
dowych na których tło kilka
kompozycji napisał. Oprócz
wielu utworów na skrzypce
napisał też w młodszych latach
muzykę do komedyjki (Poezja)
"Tadeusz Chmieliński", dalej
Divertimento, "Kulig Krakow-
ski" Andante Polonez i kilka
muzyki na fortep. i skrzypce.
Jako nauczyciel był wyśmienic-
ny a uczniami jego
byli St. Niewiadomski, Szalino-
wski, Krasowski i inni.
Sikorski Józef jak u Serwaczyńskiego
uczeń w liceum Stefani
śpiewu Jonniak fortep.
Potem wyjechał do Wiednia
gdzie się dalej kształcił sam.

Stoczyński (?) Wojciech Kompozytor kościelny i kapelmistrzem w Katedrze S. Jana w Warszawie urodz. 1808 w Łęczyckiem. W Puławach u Kozaka uczył się muzyki. Pisał przy tem [illegible] Palem w Warszawie wydane Hymny i Psalmy, jedno Offertorium, jedną mszę z [illegible] orkiestrą (1848), jedno Te Deum i mszę ~~[illegible]~~ pasterską (1850).

Szkolowski (?) Edward urod. 1 [illegible] 1808 w Krakowie kształcił się u C. M. Webera w Dreźnie – potem kapelmistrz. ~~[illegible]~~ w rodzinnem mieście. Wkrótce jednak zaprzestał [illegible] tej pracy oddając się wyłącznie zatrudnieniom [illegible] poświęcił się [illegible] śpiewaczk. 1844 objął [illegible] nareszcie od 1854 do 1858 był w Dreźnie jako kapel.

mistrzem kapeli a 1859 udał
się do Ameryki gdzie w okolicy
St Louis na swej farmie
przebywał. Podczas pobytu w
Karlsruhe przedstawiono
z jego oper „Imogen" (1800)
Velleda (1836) i „Salvator Rosa
(1848) Bardziej jednak te i jeszcze
dwie inne oper podobała
się „Comala" przedstawiona
w Weimarze. Jego oratorja
(„Johannes der Täufer") i „Der
Erlöser" (Hoffmann von Fallersleben)
wykonane były w Karlsruhe
granane także w Berlinie.
Prócz tego pisał 2 symfonie
z których jedna „Sonne und Nord"
w [illegible] koncertach
[illegible] wykonany
był. Pisał także kantatę
z [illegible] mistrzowi
„Himmel und Erde" i
[illegible] umarł
[illegible] 18 maja 184 2

Sokol Józef skrzypek i kompoz.
urodz. 27 stycznia 1821 w
Brzeżnicy obok [illegible]
w Rzeszowskiem, syn lekarza
który go uczył na
skrzypcach fortep. organach
i śpiewaniu nut. W r. 1831
wstąpił do praskiego kon-
serwatoryum, gdzie się
na biegłego skrzypka wy-
kształcił. Już jako uczeń
konserwatoryum próbował
się w kompozycyi, a w r. 1834
na konserwatoryjnym koncercie ode-
grał Adagio i Polonezę swej
roboty, przyjmowane z oklaskami
[illegible]. Mając 14 lat mi
[illegible] skomponował w
r. 1835 uwerturę, którą sam
dyrygował, a która uchodzi[ła]

potem podczas koronacji cesa-
rza Ferdynanda na praskim
zamku wykonana była.
Dzięki kompozycji i własnej
zdolności wielkiej [illegible]
[illegible] postępowaniem.
W r. 18[illegible] [illegible] drugą
[illegible] [illegible] [illegible]
skrzypcowe i fortepianowe sym-
fonię. Poznawszy się z
poetą Hoffmanem zaczął kom-
ponować muzykę do
tej [illegible] „Lear". W
r. 1809 powołany na dyrekto-
ra [illegible] w Wilnie gdzie się
[illegible] [illegible]. Z Wilna
przeszedł do Petersburga
gdzie objął obowiązki pierw-
szego skrzypka w orkiestrze
[illegible] Hermana ma-
[illegible] [illegible]. – Zmarł
9 Sierp. 1858 w Petersburgu
[illegible] bardzo zdolny [illegible]
niestety [illegible].

144.

Szliwka Karol E. jako Siemiński

Siemiński krótki życio[rys]

Stanowski krótki i niedokładny życiorys wszakże podaje tylko on dwa jego prace etc.

Stefani Jan krótki życiorys

Stefani Józef życie krótki życiorys.

Band X 1858

Szymanowska Marja z Wołowskich znakomita fortepianistka urodz. około 1790 uczennica Fielda w Moskwie. Żyła podówczas w Warszawie gdzie od 1815 do 1830 wielką sławą. Z wielkiem powodzeniem występowała w Lipsku, Wiedniu, Berlinie Hamburgu i t. p.

Peterburgu gdzie w r. 1801 zmarła. Drukowała: Danses légères pour le Piano — (Brkf. Hrtl.) — Variationen über eine Romanze (Prag. Simon.) — Mazurkas Danses nationales de Pologne Breitkopf Härtel i „Gesänge nach den Poesien von Mickiewicz" —

Sakowski Stanisław podobnie jak Sowiński ma tylko wzmiankę że jako miejsce wydania Tab. podaje Krzemieniec w r. 1800.

Satnowski Aleksander skrzypek urodz. w r. 1812 w Wilnie gdzie też pierwsze początki muzyki otrzymał. Następnie w Paryżu uczeń Habenecka. Później osiadł w Clermont-Ferrand jako nauczyciel muzyki i dyrygent orkiestralnych

koncertowe tamże Towarzy-
stwa. Wydał na skrzypce
krakowiak, Fantazyi na motywa
opery i Romanse.

Trzciński Konstanty

wiolonczelista i
skrzypek umarł w Wilnie
1820. jako Dominikanin.

Troschel Wilhelm kompozy-
tor pieśni i śpiewak opery. Ur.
1823 w Warszawie. Pierwszych
nauk pobierał u K. Hermana
a harmonii u Freyera. W 12
roku życia śpiewał już dobrze w
chórach kościelnych a wykształci-
wszy się dobrze w śpiewie wy-
stąpił w r. 1843 w operze „Jezioro
wieśniaczek". Wyszczególnił się
na scenie w Halce, Hrabinie
a także i we Francuskich

Robert, Hugenoci i tp. z
niemieckiego Mendelssohna, której
także pewien znakomitego
pojęcia i przeprowadzenia
ówczesnej roli, przyczem jego
dzielny i potężny dramatyczny głos
barwny bardzo znakomita
metoda i wyrobiona gra wol-
nego [illegible]. Takie
jako kompozytor pieśni zjednał
sobie Tu. popularną opinię
a jego pieśni „Ona się zmieniła"
„Prząśniczka" „Lazy Róży" „Skowron-
ki" „Dziewczyna" „Dumka" na-
leżą do najulubieńszych i
najpopularniejszych polskich
pieśni. Oprócz tego napisał
także kilka [illegible] i [illegible]
[illegible] i [illegible]
to opisowo.

148.

Band XI. Berlin 1879.

Weiss Sylwiusz Leopold, zna-
komity lutnista urodz. 1684 we
Wrocławiu. W 1708 towarzy-
szył księciu Aleksandrowi So-
bieskiemu w podróży do
Włoch i zyskał tam wielkie
uznanie. W 1718 wstąpił jako
nadworny muzyk ~~do~~ książęco
drezdeńskiej i kurf. polskiej kapeli w
Dreźnie, dawszy się poprzednio
słyszano ~~w~~ Drezdenie [illegible]
[illegible] dawniej za to 100 du-
katów otrzymał. Był to artysta
który sobie przypodobaniem,
napełniał sławę zjednał jako
największy lutnista. Szczególniej
zdumiewano się nad niezwykło-
ściami wdzięcznem jego fraz-
go [illegible] produkcji i do podzi-
wiania godnym [illegible]

improwizacji. Biografista mu w Benvenuto, który go w r. 1728 w Berlinie słyszał pisze o nim: „il ~~est~~ excelle si fort sur le luth, qu'il n'a jamais eu son pareil et que ceux, qui viendront après lui, n'auront que la gloire de l'imiter." Współczesny mu sławny lutnista Baron, mówi: „On był pierwszym, który pokazał, że na lutni można zrobić więcej, niż dotąd myślano (dosłownie) „Er ist der erste gewesen welcher gezeigt, dass man mehr könnte auf der Laute machen, als man sonsten nicht geglaubt. Und kann ich, was dessen Vortrag anbetrifft, aufrichtig versichern, dass es einerley

ob man einen künstlichen
Organismus auf einem Cla-
vierwerkel seines Fantasien
und Fingern machen, oder
Monsieur Weissen spielen
hört. In deinem Harpeggio
hat er so eine allgemeine Voll-
stimmigkeit, in ~~sapri…~~
Aspirierung der Affecten
ist er incomparabel, hat seine
stupende Fertigkeit, eine
unerhörte Delicatesse und
Cantable Commödie, und das
ein grosser Extemporaneur,
da er im Augenblicke, wenn
es ihm beliebig, die schönsten
Themata, ja gar Violinconcerte
von ihren Noten weggespielt,
und das Extraordinaire sowohl
auf der Laute als Tiorba

Den Generalbass accompagniert."
(Ernst Gottlieb Baron's hi-
storisch theoretisch und prak-
tische Untersuchung des
Instrumentes der Lauten etc.
1727 S. 78.) Tehát a kobzon-
játszók ma még írásban nem
hagyták [illegible] Baron
[illegible] [illegible] ír
kompozíciókat [illegible]
"mit so Sinnreichen, an-
muthigen, wohl concer-
tirenden Einfällen (ange-
füllt) Dass gleichsam ein
schöner und besonderer
Gedanken den anderen be-
gleitet" Királyné Amália
[illegible] (25 Novembris 1747)
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] "Partien
oder Stück von des

Kammer-Cantaten oder
Weiss Compositionen, die
viel besser auf dem Grunde
wie es sich auf diesem Instru-
ment gehört kompo-
nirt, als alle Canzonen".
On był w Dreźnie bardzo
lubiany i do [illegible]
był ulubieńcem Drezna. Wy-
kształcił tam wielu uczni
którzy umyślnie w tym celu
do Drezna przyjeżdżali (Marpurg
Hist. Kr. Beiträge I 546.)
Umarł w Dreźnie w 16 Paźdz.
1750 pochowany na katolickim
cmentarzu. Wspomnienie
po nim zostało się 66 so-
low 10 trio i 6 koncertów
na lutnię z towarz. lub bez tako-
wego, które należą [illegible]
Kapsbergera i Scarlatta.

## Wielhorski Michał i Mateusz

Dwaj znani magnaci [illegible] w Petersburgu tak jako mecenasi sztuki i muzyki. Stanowili [illegible] salon muzyczny. Michał jako kompozytor, a Mateusz jako wykonawca ~~skrzypek~~ (uczeń [illegible]) wiolonczelista i [illegible] [illegible]. Michał umarł w Moskwie 9 [illegible] 1856. [illegible] [illegible]

## Wieniawski Henryk

Wieniawski Henryk sławny skrzypek i kompozytor ur. 10 lipca 1835 w Lublinie. Jego matka siostra pianisty Wolfa poznała w dziecku znakomity talent i już w 6 roku oddała [illegible] w Paryskim [illegible]

skrzypka lekkiego nauczy-
skrzypiec. Przyszedłszy do dy-
lizanie muzyki Hansona stą-
nowi ważną epokę w dzie-
jach rozwoju jego talentu.
Gra tego artysty zmieniała
chłopca tak, że gdy Hanson
zaczął prosić matkę
artysty naśladował chłopak
tylko ograniczał aby przy na
uwagę zdolności ...
muzyki tej uczyć się. Wido-
cznie matka tej Hansona tam
wzięła go matka w 8 roku
do Paryża i przedstawiła
tam prof. Massartowi, któ-
ry zdolnościami i wymo-
wnie chłopca był tak za-
chwycony że zaczął uczyć
o tym konserwatorium ...

[illegible] [illegible] wakatako
swego mistrza W. D. n. 28 listopada
1843 jako uczeń konserwa-
torjum przez jury został. Po-
cząt[kowo] uczył się przedtem za-
[illegible] Clavel'a, któ-
ry [illegible] roku (4 grud.
1844) mógł jeszcze wstąpić do
klasy Massart'a i tu po-
czynił tak wielkie postępy, że
już przy egzaminach 1846 r.
po ledwie skończonym 11
roku życia pierwszą
nagrodę otrzymał. Przy
tej sposobności wykazał
też [illegible] piękność swego
charakteru, ponieważ
się tem dowiedział, że
on pierwszą nagrodę
także [illegible] otrzymał
[illegible] gdy jego [illegible]

przyjaciel i Konopacki, tor
Champaniowi tylko drugą
nagrodę uzyskał. Tym-
czasem wiesz o tem
[illegible] dobi-
gła i do [illegible] i [illegible]
[illegible]
[illegible] nie ponad-
[illegible] na przedstawie-
nie [illegible]
[illegible] przedłużono [illegible]
[illegible] na lat kilka tak
nie mogli jeszcze [illegible]
[illegible] do r. 1848 od-
[illegible]. Także i po tym
[illegible] w [illegible] w Po-
[illegible] po [illegible]
z [illegible]
mogą [illegible]

Dalszemu wykształceniu ni-
się w Paryżu. Otrzymał
z tego [illegible] 11 Kwietnia 1849
po raz wtóry do Paryskiego
Konserwatoryum, wkrótce pię-
kną nagrodę [illegible] [illegible]
harmonii pod prof. Colet'em.
Gdy zaś w r. 1850 dostał i tej
klasie nagrodę, [illegible]
opuścił ostatecznie Kon-
serwatoryum i udał się w
podróż artystyczną po
Rosyi. Przez lata [illegible] kon-
certował z bratem swym
w [illegible]. Miał wtedy lat
18 jak ~~[illegible]~~ z [illegible]
[illegible], który go tam przez
[illegible] [illegible] — w
[illegible] „[illegible]" [illegible]
[illegible]" albo

jego nadzwyczajne uzdol-
nienie (hrabiny) (czy ko-
nania) pozwalało przy po-
mocy [illegible] [illegible]
[illegible] który nie
[illegible] [illegible] [illegible] osiągnął.
W [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] w [illegible] [illegible] Belgii
i Hollandyi, Francyi Anglii
i Niemczech w 1860 [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
Cara Rosyi. Lat 12 pracowa-
ła na tem stanowisku
jako [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] jako
[illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible] [illegible] Indyi
jako [illegible], [illegible]

[illegible] znam do znam wyjazdu i
odjechałem do tych wspomnia-
nych krajów i do [illegible].
Po wyjeździe tego samego [illegible]
dał z nimi na prędce [illegible]
[illegible] 1872 udał się z
Andrzejem [illegible]
do Ameryki i powrócił tam
do r. 1874 w [illegible] jed-
nak [illegible] wyjechał w
Kalifornii i [illegible].
Powrócił tych [illegible]
[illegible] i [illegible]
[illegible]
[illegible] o [illegible]
i [illegible]
[illegible]
[illegible] jego
[illegible] w [illegible]
[illegible]. Udał
się tam [illegible] tego do

[illegible] gdzie [illegible]
na pracy z [illegible] w
1875 [illegible]. Wielka liczba
[illegible] naukowych [illegible]
[illegible]
[illegible] za nim [illegible]
[illegible] ~~[illegible]~~
[illegible], Haimmendahl,
Kato, Schmidtler i inni
za [illegible] świadectwem
swej działalności. [illegible]
to po dwu latach [illegible]
[illegible] opracowie
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
W. [illegible]
na [illegible]

odłączona — nie opuszcza,
jak Bartosz, jako stałego
swego miejsca zamieszkania —
tak się jest nadzieja gdy otworzy
miasto emerytury zasada
na [illegible] jego [illegible].
Gra 18. odznacza się nie-
zwykłą wielkością stworzeni
[illegible], budzi
wspaniałą [illegible] twórczości
do uwielbienia jakoteż
[illegible] naprzód [illegible]
duchowej twórczości [illegible].
Tajemnicą jednakże nie
jest nam zadanie, dla tego
też z naszym przeświadczeniem
wykonanie [illegible] klasyczne
[illegible] zdolności. [illegible]
[illegible] zjawisko się
takie w czasie kompozycji
z [illegible] 22 [illegible]

się ukazało. Pamiętajmy, że pier-
wszy koncert skrzypcowy fis-
moll (wyd. Hofmeister)
[illegible] Andante i Rondo
[illegible] [illegible]
[illegible]" i [illegible]
wysmak, a potem Legenda
op 17 (Kistner). Dwa Po-
lonezy. [illegible] — Scherzo
tarantela, fantazja na
tematy z Gounoda "Faust"
op 20 (Kistner). Drugi
koncert d moll (Schott)
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] także w [illegible]
w [illegible]. Z licznych
[illegible] wydanych
[illegible] "Rosyjski Karna-
wał", [illegible] [illegible]

Wasowi, Duński order
Danebrogów, belgijski
order Leopolda, Order
oficerski holenderskiego dę-
bowej i Jej Królowej Korony.
złoty medal austriacki i od Bułgarii
[illegible]. a także Aka-
demia [illegible] Sodalności
mianowała go swym członkiem.
Wieniawski Józef brat
poprzedniego pianista i
kompozytor, urodził się w Lubli-
nie 23 Maja 1837. Już
w 7 roku zdradzał tak wielkie
zdolności że zaraz go przy-
jęto do nauki w [illegible]
pod kierunkiem Zimmermana
i Liszta. Profesor nau-
czyciel [illegible] tak że po

164.

Dwu latach wstąpił w r. 1847 do paryskiego konserwatoryum do klasy prof. Zimmermana a solfeżu prof. V. Alkana.

~~należał do klasy ... przeszedł~~ W fortepianie przeszedł do klasy prof. Zimmermana, gdzie tam w r. 1849 pierwszą nagrodę uzyskał. Równocześnie tam otrzymał pierwszą nagrodę z solfeżu a w następnym roku otrzymał przed [illegible] [illegible] harmonii i akompan., [illegible] pierwszemi [illegible] prof.

[illegible]. Po opuszczeniu
Konserwatoryum brał jeszcze
lekcye u Edwarda Wolffa,
Hallego i Alkana – szcze-
gólniej jednakże oddziałała
[illegible], którego odwie-
dził w Weimarze przed swą
[illegible] artystycznej wycieczki
z bratem urządzonej po
Rosyi i Niemczech w
r. 1853. Od r. 1855 do 1856
[illegible] bracia po
miastach Niemieckich wszędzie
z zapałem przyjmowani
W r. 1857 w samym Berlinie
dali nie mniej jak 12
koncertów. Jak miło jednak
te wspomnienia [illegible]
[illegible]
[illegible]
1856 [illegible]

naukę kompozycji przed
kierunkiem wybitnego
prof. Marksa, który tego
lata [illegible]. Po [illegible]-
ukończeniu tego [illegible]
[illegible] się [illegible]
jego [illegible]
[illegible] i [illegible]
[illegible] w [illegible]
Paryżu w Konserwato-
rium w Bordeaux [illegible]
[illegible] otrzymał [illegible]
[illegible] kompozycji przy-
jęty z wielkim, a potem
[illegible]. W
latach 1860 i [illegible]
stale zamieszkał we
Paryżu gdzie [illegible].

[illegible] wiele [illegible]
[illegible] na którego [illegible]
[illegible]
[illegible] do [illegible], [illegible]
[illegible] było to
[illegible]
[illegible]
[illegible] [illegible] -
[illegible]. Ponieważ to w-
[illegible] Paryżu i [illegible] 1866
w Krakowie jako [illegible]-
[illegible] i [illegible]
[illegible] -
[illegible]. Po kilku latach
[illegible] i tam [illegible]
[illegible] a [illegible]
[illegible] 720. W [illegible]
1870 [illegible] z [illegible]
[illegible]
Krakowa i [illegible] się

[illegible]

[illegible] 1847 [illegible]

[illegible] 200 [illegible] 1300.

Z kompozycyi Wieniawskiego wyszły nakładem [illegible]:
op. 1. Zwei Idyllen (Kistner) op. 2 Allegro de Sonate pour Piano et Violon (skomponowane przez Henryka) Kistner)
op. 3 Valse de concert Bote Bock
op. 4 Tarantelle Breitkopf Härtel
op. 5 Grand Duo Polonais (wspólnie z Henrykiem) Bote Bock
op. 6 Fantaisie et variations de concert Kistner op. 7 Valse de Salon Kistner op. 8 Pensée fugitive Bote Bock
op. 9 Barcarolle - Caprice Breitkopf Härtl
op. 10 Romance sans paroles Breitkopf Härtel
op. 11 Polka Brillante André
op. 12 Souvenir de Lublin André
op. 13 Polonaise André
op. 14 Acht Lieder ohne Worte Bote Bock
op. 15 Rondo Walse Friedlein
op. 16 Gebeth für eine Singstimme mit Begl. Text [illegible]
op. 17 [illegible]
[illegible]

140. op 18 Sonate [illegible]
[illegible] op 19 Improvisata
[illegible] op 21 Andante [illegible]
et Polonaise triumphale Paris
Gérard op 22 Sonate A moll
Paris Gérard op 23 [illegible]
[illegible] op 24 Sonate
for Clav. med Violin A moll [illegible]
op 25 Fantasie med Fuga B moll
[illegible] op 26 Sonate for Clav.
[illegible] Cello [illegible]
[illegible] op 33 Concert [illegible]
[illegible] op 34 [illegible]
Improvisata [illegible] op 35
[illegible] Tarantella [illegible]
op 36 [illegible] Concert [illegible]
op [illegible]
Beethovens [illegible] moll [illegible]
London Stanley Lucas ~~[illegible]~~
Weber et Compa.) [illegible]
[illegible]

Których z Koncertów g moll wyko-
nany w Koncertach Filharmo-
niczych [illegible] (1890
i [illegible] Trocadero pa[illegible]
podczas wystawy 1878 przez Kom-
pozytora. Kwartet smyczko-
wy E moll, który niedawny
[illegible] Dur i D Dur w Warszawie
wykonane i t. d.
Odznaczenia: Krzyżyk Order
Stanisława, krzyżyk Orderu
Lwa i Słońca, kollon [illegible]
Orderu Korony Włoskiej i złoty
medal ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible].
Niedawno imię jego upamięt-
niono [illegible] jako wyznaczony
fortepianami z [illegible]
[illegible] [illegible] klawia-
turami. Wymalowany [illegible]
[illegible] W. [illegible] [illegible]
[illegible] w [illegible] i [illegible]

literatorowi muzycznemu. Comettant
pod tym warunkiem do re-
alizowania, aby nowy sy-
stem marki nowy „Piano
wiemiawski" nosił, który
to wynalazek p. Mangeot nie
wypuścił. Wielki zakres jakiś
fortepian „Piano à Double
claviers renversé" na wy-
stawie paryskiej 1878 zdobył
który wystawcy złoty medal
i krzyż legii honorowej przy-
niósł, zdobył wyznaczony
do przekonywania [illegible]
angielska ~~piękna~~ prasa. Revue
et Gazette musicale i Ga-
zette fortepianowa itp.

Yaniewicz Feliks (podając
to samo nazwisko pisze
Janiewicz) ur. w Wilnie

kompozycja przez niego wydana aż następujące: Concerto pour violon et Orchestre №1 (Paris Imbault, Janet) № 2, 3, 4, 5 tamże.
Sechs Trios für zwei Violinen und Bass. Paris Imbault —

Ergänzungsband 1883 Berlin.

Czartoryski Adam Kazimierz

jako Sowiński

Czerwiński Wilhelm

jako Schubertha lekc.

Dingem jako Sowiński

Dombrowski Henryk pianista i kompozytor urodz. 1838 w [illegible] na Wołyniu [illegible], czynił wiele kroków wysiłki całożyciowe o ustalenie pewnej normy kompozycji słowiańskiego typowego stylu.

174.

Fink Henryk zmarł 28 grudnia 1858 w Wittenbergu.

Fontana Julian kompozytor i pianista urodził się 1810 w Warszawie, uczeń tamtejszego konserwatorjum pod Elsnerem i kolega Chopina. Po ukończeniu szkół oddał się studjom prawniczym na uniwersytecie, a w 1830 należał do powstania w narodowej armji. Równocześnie do niewoli udał się do Londynu, jako nauczyciel fortepjanu, później do Paryża, gdzie wystąpił z powodzeniem

jako pianista. W r. 1841 udał się do Hawanny a potem do Nowego Yorku gdzie do r. 1850 przebywał. Tam to wraz ze wspólnie z Sivorim dawano koncerta. Po śmierci Chopina wydał tegoż dzieła pośmiertne u Schlesingera. W ostatnim dniu grudnia 1869 roku zakończył dobrowolnie swe życie w Paryżu (samobójstwem). Jego kompozycje salonowe wyszły nakładem [illegible] Paryża [illegible].

Gołembiowski Łukasz

[illegible] Sandomierskiego [illegible] Polski jako [illegible] w Sandomierskiem.

176.

[illegible] [illegible]

[illegible] jako [illegible] lecz porzuciła [illegible] w [illegible] na scenie a potem poświęciła się [illegible] [illegible]. Od czasu pobytu [illegible] w Petersburgu [illegible] na [illegible] swej [illegible].

[illegible] z Zakrzewskich [illegible] jako [illegible]

[illegible] Konrad polski kompozytor napisał [illegible] dramatu „Piero Calabrese" wyk. w latach 1867 w Odessie.

[illegible] Karol Teodor ur. 3 lutego 1834 w [illegible] okręg [illegible] (Zachodnie Prusy)

gdzie jego ojciec (Fryderyk naucz-
Teodor [illegible] w
Stolpe na Pomorzu jako
nauczyciel organów i fortepianu)
pod okiem był nauczycielem i
organisty [illegible]. - Od ~~[illegible]~~ lipca 1845
do marca 1848 kształcił się
w Pelplinie. ~~[illegible]~~ ogólnej i
kulturalnej w tamże szkole
gdzie też prowadził dalej
pod kierunkiem dyrektora
tamtejszej muzyki katedralnej
Wacława Moslera naukę
gry na skrzypcach fortepianie
organach i śpiewu - której
początki w domu rodzi-
cielskim otrzymał.
W [illegible] 1848 wstąpił do [illegible]
w Gimnazjum w [illegible]
gdzie do 1850 pozostał.
Potem poświęcił się wyłącznie
muzyce.

148. Pobierał więc w Działdowie lekcyi potem
w Działdowie [illegible] mając lat 3
jako Hobeista (skrzypek i
Posamentnika [illegible]) [illegible] ogólnie
się dalej w Berlinie [illegible] muzy-
cznie i pod względem języ-
kowo i w r. 1858 złożył eg-
zamin na nauczyciela
w seminarium w [illegible]
[illegible]. Dnia 15 lutego 1859 ob-
jął obowiązki nauczyciela i
organisty w Wąbrzeźnie
[illegible], dnia [illegible] 1 lipca
1859 roku aż do Nowego
Roku 1864 był nauczycielem
w miejskiej szkole w
Schwetz nad Wisłą a zara-
zem organistą i kantorem
w tamtejszym ewangielickim
kościele [illegible]
[illegible]
2 Kwietnia 1864 [illegible]

1866 [illegible] 179.
[illegible] [w?] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] [1870?]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (1868) [illegible]
[illegible]

Opracowane [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] i [illegible]
[illegible] jako dodatkowo [illegible]
[illegible] przeniesienia się wy-
łącznie prawie [illegible]
kameralnej a kompozycyjne
jego w tym kierunku [illegible]
[illegible] w ogólnym Kata-
logu Tow. Św. Cecylii
z [illegible] [illegible] [illegible].
Należą tu: ad 2 6 [illegible]
[illegible] w podręczniku
kontrapunktu figurowa-
nego na organy (J. S. Ro-
man Pophim) ad 3 Missa
de Beata Maria Virgine
na chór mieszany (łacińskie)
ad 5 Missa de Apostolis na

[illegible] (Breitkopf Härtel)
op 6. [illegible]
[illegible]
(H. Handel [illegible]) op 9
[illegible]
[illegible] (Tanzie)
op 15 [illegible]
(Tanzie). [illegible]
für Orgelspieler (Tanzie).
[illegible] Übungsbuch für Or-
gelspieler (Ed. Peters Leipzig)
[illegible] für Orgelspie-
ler 1 [illegible] (F. G. L. Gress-
ler [illegible]) 500 Ka-
denzen für die Orgel
(Tanzie) op 7 [illegible]
Antiphonae [illegible] Beata M. V.
[illegible] (Fr.
Pustet Regensburg) op 22
20 kleine Orgelstücke
(O. [illegible])

182.

– 64 kleine Orgelstücke in den alten Tonarten (Sigismund & Volkening Lpzg)
– 36 grössere Orgelstücke (ebenda)
– kurzgefasste Choralgesanglehre (Fr. Lintz Trier.)
Polnisches (4 stimmiges) Choralbuch für die Diözese Culm, (im deutschen Druck J. N. Roman Pelplin)
Deutsches (4 stimmiges) Choralbuch für die Diözese Culm (Johannes Hammel Schlochau Westpreussen)
Die wichtigsten Melodien zum Deutschen Diözesangesangbuche (Danzig)
Auswahl von Kirchenliedern für Schulen (H. F. Boenig Danzig)

Z jego kompozycyj [illegible]
ukazały się dalej:
Utwory fortepianowe dla dzieci
[illegible] Kinderlieder
(Arnold Lambeck Toruń)
op 16. – 12 [illegible]
Lieder und Kanons (G. Günther
Oberglogau) op 17. 3 Lieder
für gem. Chor. (C. Challier)
op 18 – 6 Wanderlieder von
Uhland für Männerchor
(F. F. Weber Cöln.) op 22
„Lecti na lonta" Walc na
wielką orkiestrę, także na
fortep na 4 i na 2 ręce
(Konrad. Ziemssen Danzig)
op 24 „Was macht es grenz"
Galoppa 4 Hände für
kleine Clavierspieler
op 28 „Der kleine Postillon"
Polka" und Champagner
mazurka na fortep 2 ręce (Tamże)

op 29 „Marienklänge" Polka
mazurka, op 23 „Ländrich-
Scherzo" für grosses Orchester
oder Piano a 4 ms.; op 30
Der alten Tänze Walzer
für grosses Orch. oder für
Violine u. Piano (Sieges-
mund & Volkening Leipzig)
op 35 Elementar Violin-
schule für Schulen u. Präpa-
randen [illegible] ersten
(P. J. Tonger) [illegible] wspo-
mina się [illegible]
[illegible]
jako egzaminator organistów
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
stylu „do instituzioni harmo-
niche" Gioseffo Zarlino da
~~Chioggia~~ Chioggia (Venezia 1561).

Kocipiński Antoni Kompozytor i pianista polski utworzono na fortep. Sonatę, Polonezy, Mazurki itp. żył w tym stuleciu i założył Wydawnictwo muzyczne w Kamieńcu Podolskim!

Roman Hanczko pianista i komp. urodz. w Warszawie 1828 gdzie jego ojciec był muzykiem w wojskach polskich, od niego też otrzymał naukę pierwsze początki wstąpił do konserw. zagranicą na którem ukończył pod ... ... Drukował kompozycje na fortep. Sonaty, Nokturny itd.

Komorowski Ignacy bardzo krótka i niedostateczna notatka w dziele Sowińskiego

Kątski Karol umarł w Paryżu 27 sierpnia 1867

Kątski Apolinary umarł 29 grudnia 1879

Komorowski jako w Sowińskiego

Łaszczyński Th. urodz. w Warszawie 1840. Krótki szkic.

Marek Ludwik ur. 1807 w Galicji i uczeń [illegible]. Kom. [illegible]. Kompoz. na fortep.

Maksymilian Wincenty [illegible] kompoz. urodz. 1685 umarł jako kapelm. katedr. w Warszawie 24 Stycznia 1745. Kompozycje jego w katedrze krakowskiej się znajdują.

Mielczarski Malarz krótka wzmianka według Sowińskiego

Mioduszewski Michał Marcin jako Sowiński ([illegible]).

Norblin Ludwik Piotr Marcin b. [illegible] wiolonczelista urodz. w Warszawie 2 Grudnia 1781 (gdzie jego ojciec francuski malarz był nadw. malarzem Stanisława Augusta od r. 1772.)

W r. 1798 wstąpił do konserwatorjum w Paryżu i jako uczeń Baudiota zyskał pierwszą nagrodę. W r. 1809 wstąpił do cesarskiej opery; od 1811 do 1844 był solo wiolonczelistą w wielkiej operze. 1826 prof. paryzk. konserwat. na miejscu Levasseur'a, także należał do szkoły kwartetu Baillota. W. zmarł 14 lipca 1854 r. w zamku Connantre (Marne).

Noskowski Zygmunt

ur. 2 maja 1846. — 1865 uczeń Warsz. konserw. Zrazu [illegible] [illegible] udał się do Berlina do Kiela i dyrektorstwa w Konstancji w 1867. [illegible] do [illegible] to kompozycji [illegible].

Nowakowski M. [illegible]

zob. Poniatowski Józef Michał Ksawery

Umarł nagle w Londynie dn.
3 lipca 1873. Po upadku rzą-
du Napoleona III. Poniatowski
handlowe przedsiębiorstwo
[illegible] w Saint-Quentin
a straciwszy na takowem za-
pasie — przeniósł się w
r. 1870 wskutek wybuchłej
wojny wraz z [illegible] do Londynu
[illegible] gdzie [illegible]
[illegible] więcej [illegible]
i napisał operę „Gelmina"
którą za Adeliną Patti w
roli tytułowej w r. 1872 w
Covent Garden przedstawio-
na była. Podpisał z entrepre-
nerem Ullmanem kontrakt
jako dyrektor orkiestry i opery,
miał jechać do Ameryki —
i umarł. —

<u>Rogowski Gustaw</u> kompoz. i nauczyciel teoryi urodz. w Warszawie 1809. uczył się tam, następnie w Berlinie pod A.B. Marxem 1860 powrócił do Warszawy gdzie jest prof. [illegible]. Pisał Symfonię na wielką orkiestrę Trio oraz kwintet na fortep. i instr. smyczkowe Dwa kwartety [illegible] i t. d.

<u>Rzewuski Wacław hr.</u> pisał hist. śpiewy Niemcewicza pewną ilość romansów i Requiem na śmierć Kościuszki (1818).

<u>Sierakowski Wacław</u> (znan[illegible] Biograf[illegible] urodz. w Polsce 1741. umarł 1806 w Krakowie. Krótkie i niedokładne wiadomości.

<u>Skibiński Ludwik (także)</u> nadworny organista krakowski i kompozytor napisał

pierwszą operę na scenach war-
szawskich „Verfel im Dorf”
sztuka w „Bukareszcie” dnia
6 lutego 1879 przedstawiony była.
[illegible] [illegible] książę [illegible]
[illegible] [illegible] pod przy-
branem nazwiskiem P.
[illegible].

Sobolewski Edward zmarł 23
dnia 28 Maja 1872 w
St. Louis.

Sowiński W. zmarł w Paryżu
d. 5 Marca 1880.

Szamotulski Wacław

krótka biografia. Potem dorobek
muzyczny do [illegible] Szamotulskiego.
[illegible] [illegible] najdawniejszych pieśni
[illegible] z jego [illegible]
[illegible]. Z jego kompozycji znalazły
uznanie i [illegible]. Kra-
kowie Andrzejowie. [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible]
4 głosy [illegible]

Śpiew Andrz. i Towiańskiego „Ach mój niebiański Panie” na 4 głosy równe. – Inclina Domine aurem tuam Psalm 85. – Beatus vir qui non abiit in consilio 4 głosowy motet na polskie słowa. Domine quis habitabit in tabernaculo tuo Psalm 14 na 4 gł. równe Pod lutnią wieczorną na 4 gł. równe. – Zmarł w wieku 40 kilku lat.

Szczepanowski Stanisław

urodz. 1814 w Krakowie. Z celniejszych uczniów Horeckiego we Paryżu kompozycyi u Sora pierwszy powrócił do Edynburga gdzie dał swój pierwszy koncert. Podróżne odbywał grał na gitarze lekcje i na wiolonczeli. Niektóre jego kompozycje na gitarę wyszły u Cocks'a w Londynie.

192.

Szczurowski Jan Nep. prawdopodobnie jak Sowiński.

Teichmann Antoni wiolonczelista śpiewak i kompoz. urodz. w Warsz. Był w kapel. ork. teatr. jako solo wiolonczelista lecz dał się także poznać jako dobry śpiewak w wielu operach [illegible]. Prócz wielu śpiewów i śpiewów solo. z [illegible].

Wański Jan urodz. w Poznaniu 1762 kompozytor i skrzypek (skrzypek porównać jak Sowiń. zbiór i [illegible] kilka jego oper przedstawiano w Poznaniu).

Jego syn

Wański Jan Nep. krótka biografia.

Warnard Antoni urodz. w Czechach 1850 albo 1851. przybył do Polski jako nauczyciel [illegible] potem osiadł w Warszawie (cel jak Sowiński)

Wielhorski Michał urodz. 31 Paźdz. 1789 na Wołyniu umarł w Moskwie 9 Września 1856, jego brat Wielhorski Józef wybitny wiolonczelista i pianista wydał wiele komp. ich wuj [illegible]

Wielhorski Mateusz wybitny wiolonczelista razem z bratem utrzymywał własną orkiestrę.

Wieniawski Henryk umarł w Moskwie 2 Kwietnia 1880

Woroniec Arnulf żył w końcu 18 i w początkach 19 stulecia wydał: Początki ed.

Zaremba Mikołaj urodz. w Gubernii Witebskiej był dyrektorem konserw. w Petersburgu jako następca Antoniego Rubinsteina Jego uczniem był Czajkowski

Napisał oratorjum „Jan Chrzci-
ciel" zmarł w Petersburgu
8 kwietnia 1879.

Niedzielski Prze Stanisław
Karol urodz. w Ordkach w
Galicyi dnia 13 czerwca 1842.
Najpierw we Lwowie, a następnie
w Wyprawami w 1860
udał się do Wiednia gdzie do
Hofoperschule został przyjęty.
Studja operowe odbywał pod
Gentilinomo i Aleksandra
Orlota, harmonię i kon-
trapunkt u S. Sechtera.
W r. 1867 wystąpił jako
pierwszy tenor na nie-
których niemieckich scenach.
W r. 1873 zdobył sobie sławę
we Lwowie której aż do
ostatniej prawie dnia

lata. W należy do pierwszych sprawozdawców Polski. Od r. 1876 jest dyrektorem Teatru w Krakowie. Jego znane pisma są bardzo oryginalne i mają polsko narodowy charakter.

Koniec.

N.B. Artykuły pisane z starym atramentem prawie dostatecznie, głównie a stąd powodem był brak czasie takiego właśnie pisania.

Oprócz tego zamieszczony jest w tym lekarskim dzisiaj artykuł nowa Polityka Domowa napisany w dniach

Dla nas [illegible] [illegible]
i [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] obrazu [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
przez [illegible] Boga Rodzicy
i Syna z [illegible] do naj-
[illegible] prawie [illegible]
[illegible] poszanowaniu.
Artyści tem [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] i [illegible] jako
Gdańszczanie Artyści Pana
Wielkiego [illegible] [illegible]
[illegible] i Mistrzu!.
Wszystkie Portugalczycy [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] w Lisbonie [illegible]
[illegible] polski [illegible] [illegible]
Antoni Rzętski [illegible] Lisbony w 1849
[illegible] przed [illegible] portugalskiemu
Rządowi plan reorganizacji [illegible]
[illegible] i [illegible] za [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

tem jego plan nie został
urzeczywistniony. (i dlatego
zaprojektowany nie był i został
i nie została liczba tej liczby
nauczycieli)